

Vigyázz, jön a vonat!

Játékvasutak, gőzgépek, házi-mozik, villanyos tanszerek elismert jó minőségben. **Árjegyzék ingyen.**

Tábori zseblámpák és védő-szemüvegek.

CHMURA BUDAPEST, IV.,
Ferencziek-tere 2. sz.

Fényképezőgépek, lemezek, filmek a legnagyobb választékban.

KÜLÖN FOTO-ÁRJEJYZÉK INGYEN

Gyermekeknek

legbiztosabb szer váltóláz, hideglelés és számköhogés ellen a magyar orvosok által 40 arannyal jutalmazott

Rozsnyay világhírű Chinin-czukorkája és Chinin-csokoládéja

Nem keserű és így gyermekek szívesen veszik. Millénumi nagy éremmel kitüntetve és törvényesen védve. A valódi készítmény csomagolópapírján Rozsnyay M. névalírása látható, 1 db ár 12 fill. 25 db aranydobozban 8 korona.

Kapható minden gyógyszerertárban. — Készíti a feltaláló: **Rozsnyay Mátvás gyógyzs.** Aradon, Szabadság-ter 8. szám.

Rendelésnél

szíveskedjék lapunkra hivatkozni.

CALDERONI és TÁRSA
Budapest, V. ker., Gizella-ter 1. sz. (Haas-palota.)

Szemüvegek és orrcsüptetők, arany, ezüst, teknősbéka és double foglaltattal. Színházi látcsövek. Női nyeles látcsövek gyöngyház, teknősbéka és diszjománcz burkolattal. Prizmás látcsövek. Diszes kivitelű lorgnettek, arany, ezüst, gyöngyház, teknősbéka és diszjománczából. Aneroid és légsulymérőket, finom szerkezettel. Ablak-, szoba-, fürdő-, láz- és diszes állóhőmérők. Stereoskop készülék. Teleszkópok. Fényképzési készülékek. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

SPORT SZÁNKÓK TÉLI-SPORT

A hírneves «Rohonczy» «Columbus» korcsolyák és «Achilles» bokavédők főaktára. Nagy raktár kormányozható sportszánkókból. Kötött meleg sportkecnyük, mellények, sapkák, sweateerek, lábmegintők stb. nagy választékban.

Svéd [szánkó] gyerekeknek	K 5-70	Jég hockey botok	K 3- és feljebb
Hallvölgyi szánkó felnőtteknek	8-20	Rohonczy «Columbus» korcsolya párja	K 20-
Dávosi ródli	10-15	Rohonczy «Achilles» bokaszij párja	3-60
	12-	Les Alexander versenykorcsolya	25-
	45-50	Herkules korcsolya	14-
	100 100 115	«Kristiánia» gyorsfutó korcsolya párja	30-
	20 28 35	Amerikai sár- és hócipők	
		Gummi csizma. — Halina csizma.	

Arjegyzéket bérmentve küld: **WESZELY ISTVÁN** Budapest, IV. ker., Váci-utca 9. sz.

VASÁRNAPI UJSÁG

51. SZ. 1915. (62. ÉVFOLYAM.) SZERKESZTŐ **HOITSY PÁL.** BUDAPEST, DECEMBER 19.

Szerkesztőségi iroda: IV. Vármege-utca 11. Egyes szám ára 40 fillér. Előfizetési feltételek: Egészévre — 20 korona. Félévre — 10 korona. Negyedévenként 1 koronával több. Negyedévre — 5 korona.

Külföldi előfizetésekhöz a postailag meghatározott viteldij is csatolandó.

Az elérhető legnagyobb nyereményt, Egy millió koronát eddig csak a Török A. és Tsa bankházában nyerték.

Egy év leforgása alatt a Török bankház 4 vevője nemcsak a 103,881 számra esett legnagyobb főnyereménnyel egyesült jutalomban Egy millió kor.-ban részesült, hanem azonkívül a 602,000 kor. jutalmat is nevezett bankház másik 4 vevője nyerte a 82,220 számú 1/4 sorsjeggyel.

Ajánljuk, hogy az alant felsorolt s. b. neve mellett levő szerencseszámokat mielőbb megrendelni szíveskedjék:

Adél	1465	Blanka	50738	Frigyos	45692	Izso	10812	Malvin	55892	Rudolf	50750
Ágnes	10565	Bódog	50746	Fülöp	45700	Janka	10820	Manó	55900	Sári	50734
Ágoston	10817	Boriska	55879	Gábor	50733	János	45678	Margit	10563	Samu	45693
Ákos	10814	Böske	55887	Gáspár	50741	Jenő	45686	Mariska	10813	Sándor	45677
Aladár	10822	Cecília	55895	Gergely	50750	Jolán	45694	Márta	10821	Simon	10811
Alajos	45680	Dániel	55888	Géza	50749	József	50727	Matild	45679	Szeréna	10817
Albert	45688	Dávid	1471	Gizella	55882	Juliska	50735	Mátyás	45687	Tercsi	1473
Andor	45696	Dénes	26315	Gusztáv	55890	Kálmán	50743	Mihály	45695	Teréz	55888
Andrá	45677	Dezso	10816	György	55898	Karolin	10825	Miklós	50728	Tihamér	50729
Anna	50729	Ede	10824	Győző	10565	Károly	45683	Miksa	50736	Tivadar	50737
Antal	50737	Elek	45682	Gyula	10556	Katalin	45691	Náci	50744	Tibor	50747
Aranka	50745	Elemér	45690	Gyuri	10811	Kázmér	45680	Nándor	55877	Tódor	50731
Armin	55878	Elza	45698	Hedvig	10819	Kelemen	45699	Nelli	55885	Urbán	50745
Arnold	55886	Emma	50731	Heléna	10814	Klára	50732	Olga	55893	Valéria	45690
Árpád	55894	Endre	50739	Henrik	45677	Klotild	45688	Oszkár	1465	Venczel	55878
Arthur	1467	Erna	50747	Hermann	45685	Konrad	45696	Ottó	10565	Vendel	10824
Aurél	10569	Ernő	55880	Hugó	45693	Kornél	50740	Ödön	10814	Viktor	26315
Balázs	45693	Ervin	55888	Ibolyka	50726	Kristóf	50748	Órsei	10822	Viktória	55886
Bálint	10815	Erzsébet	55896	Ida	50734	Lajos	55881	Paula	45680	Vilma	55895
Bandi	10823	Ezter	1473	Ilona	50742	Laura	55889	Pál	50743	Vilmos	55879
Béla	45681	Éva	26323	Imre	50750	Lenke	55897	Péter	50727	Zoltán	50738
Bella	45686	Félix	10817	Iren	55883	Lőrincz	10551	Piroska	45686	Zsigmond	50730
Bend	45689	Ferencz	10818	Irna	55891	Lujza	29749	Rezső	10820	Zsiga	45689
Bernát	45697	Francziska	45676	István	55899	Lukács	55876	Rózsa	10561	Zsuzsanna	55894
Berta	50730	Frida	45684	Izabella	10561	Magda	55884	Rózsika	55891	Zsófia	55895

A hivatalosan megállapított I. osztályú betétek:

Egy egész (%) eredeti sorsjeggyért	12- kor.
« fél	6- »
« negyed	3- »
« nyolczad	1-50 »

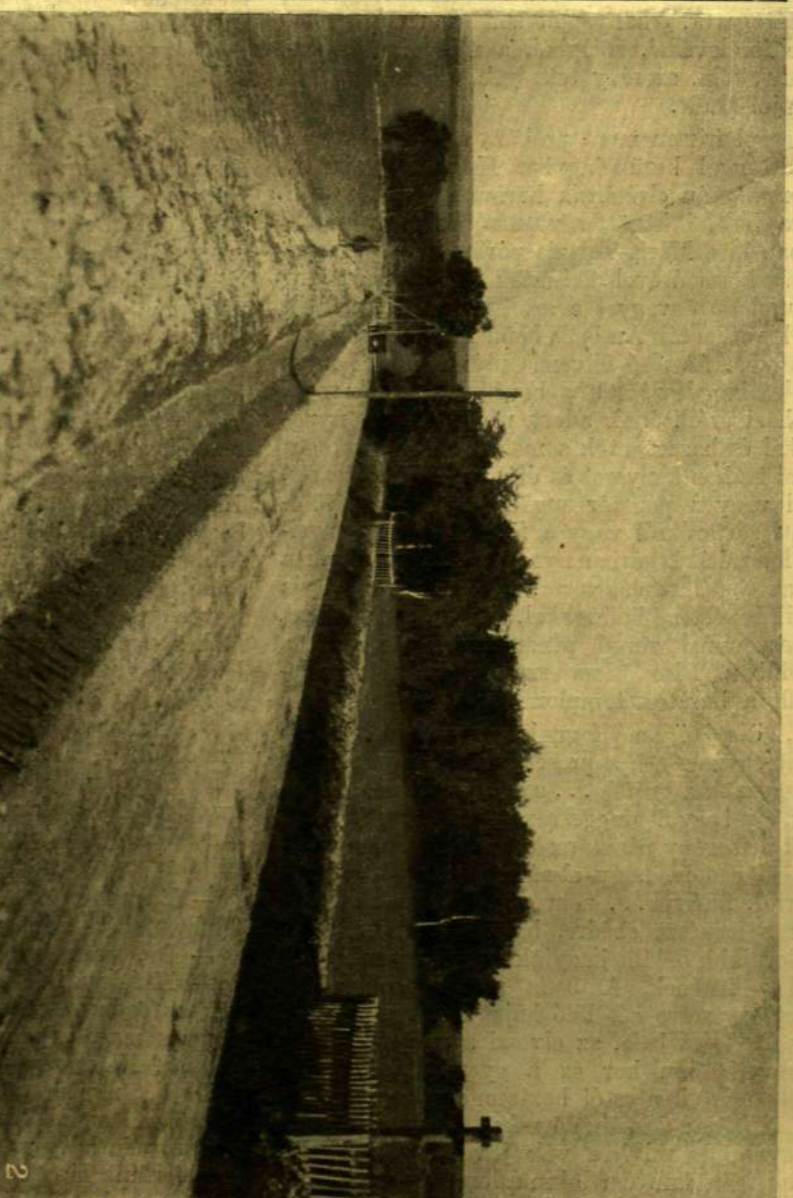
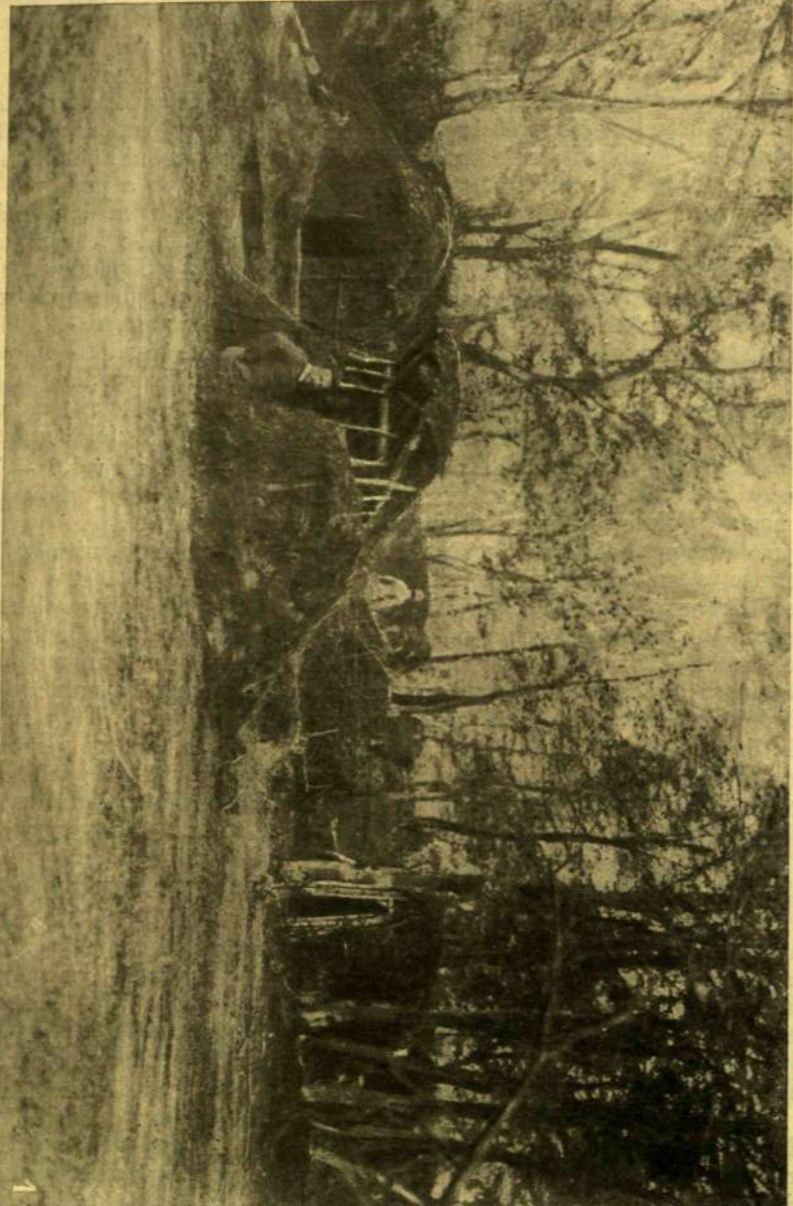
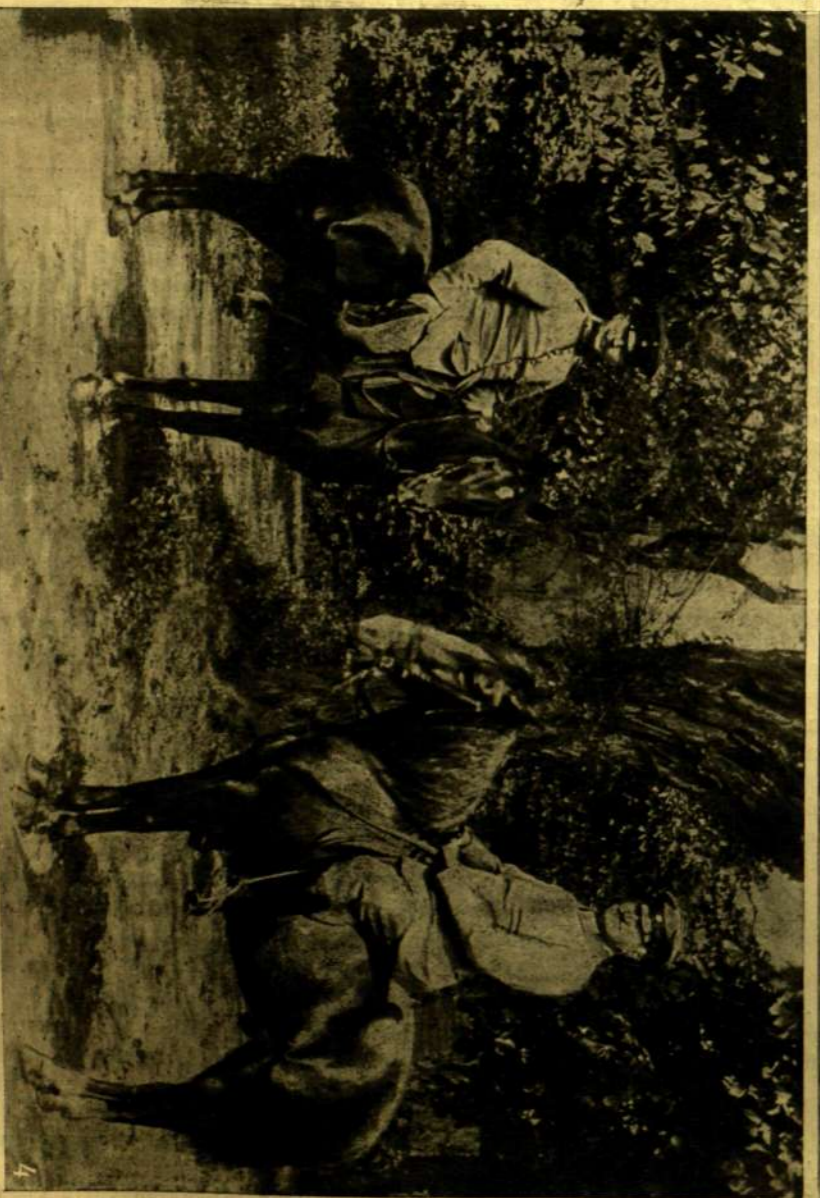
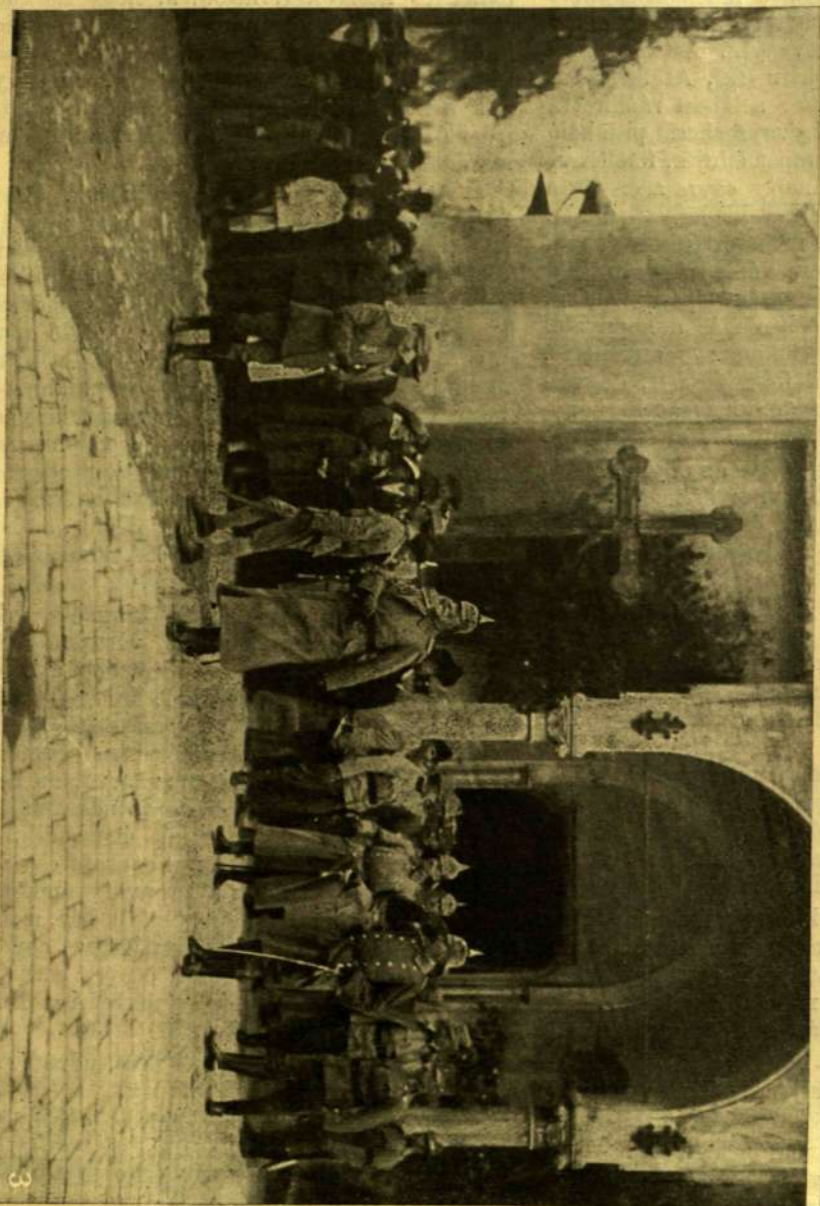
Az eredeti sorsjegyek utánvét mellett, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében rendelhetők meg. Ismételten kérjük b. megrendelését postafordulattal beküldeni, mivel fenti számok gyorsan elkelnek. Amennyiben a kívánt számot b. rendelése beérkezéseig már eladtuk volna, úgy más számot küldünk.

Török A. és Tsa Bankház R.-T. Budapest, Központ, Szervita-ter 3/c. sz. Legnagyobb Osztályosjeggyüzlet. (Török-palota.) Telefon: 3-49.

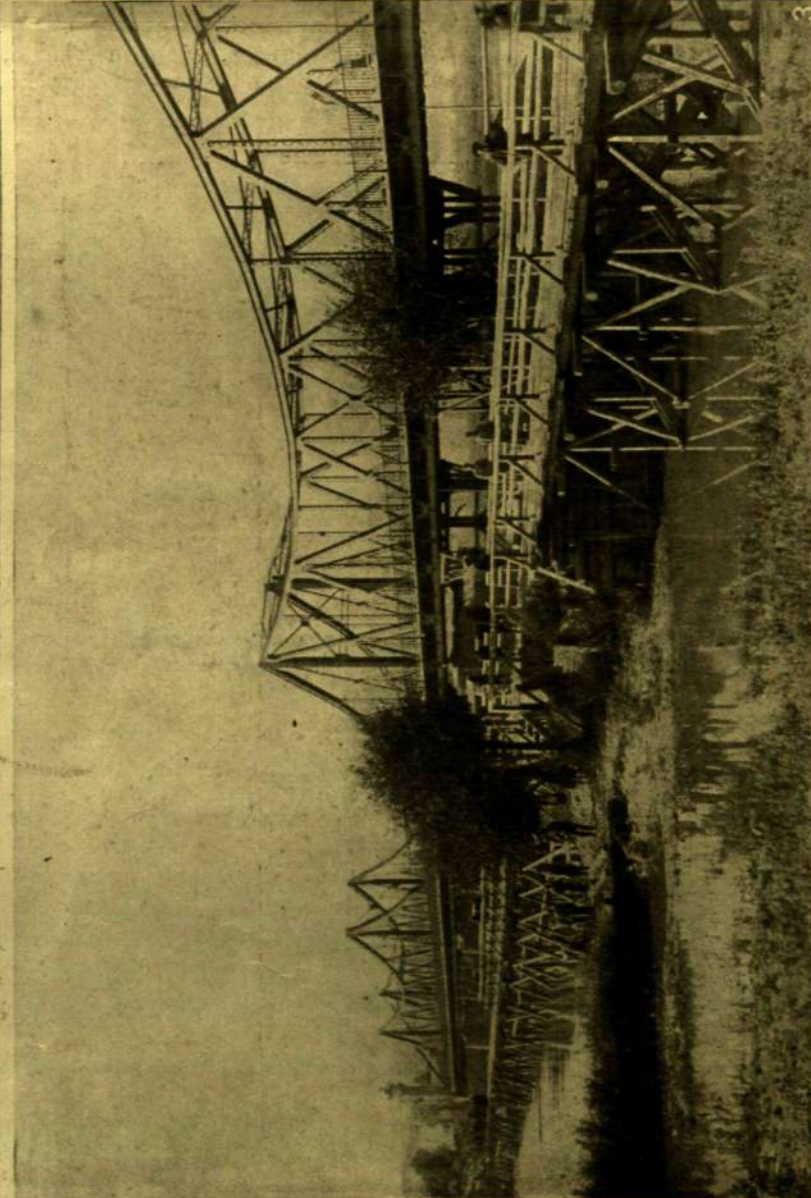
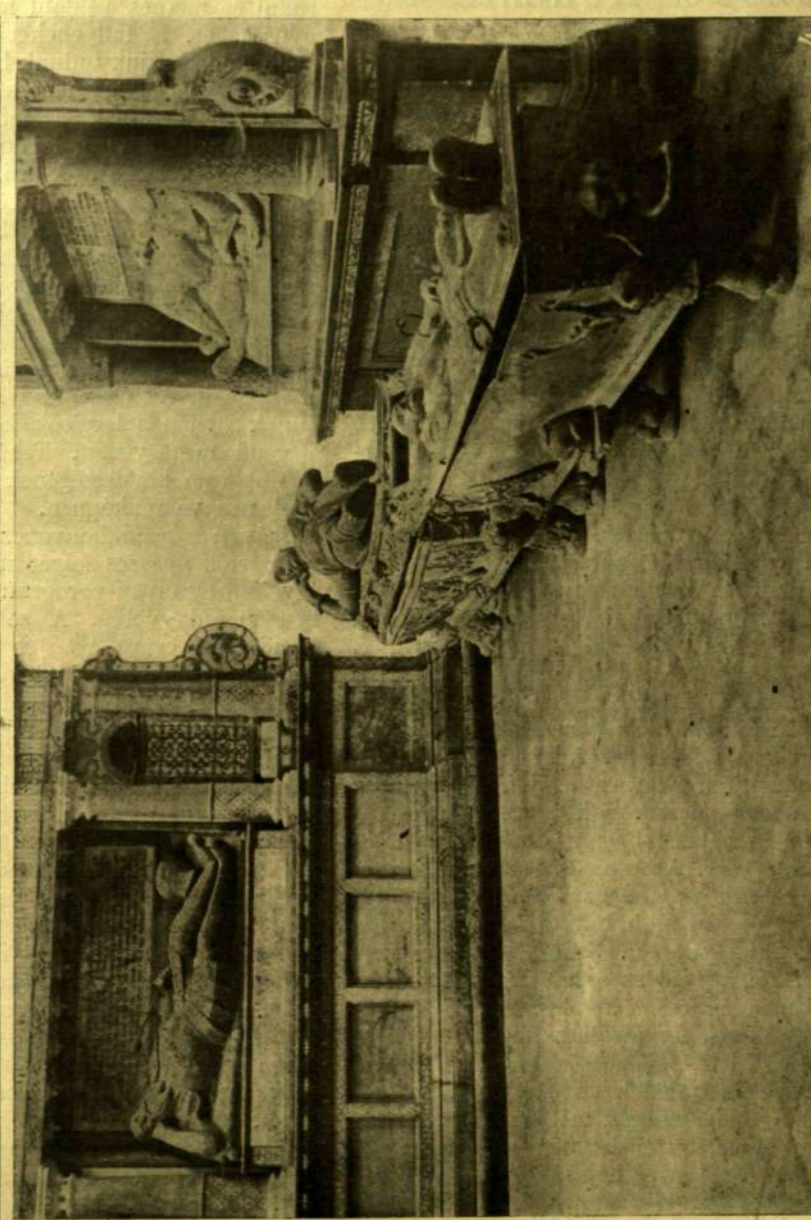
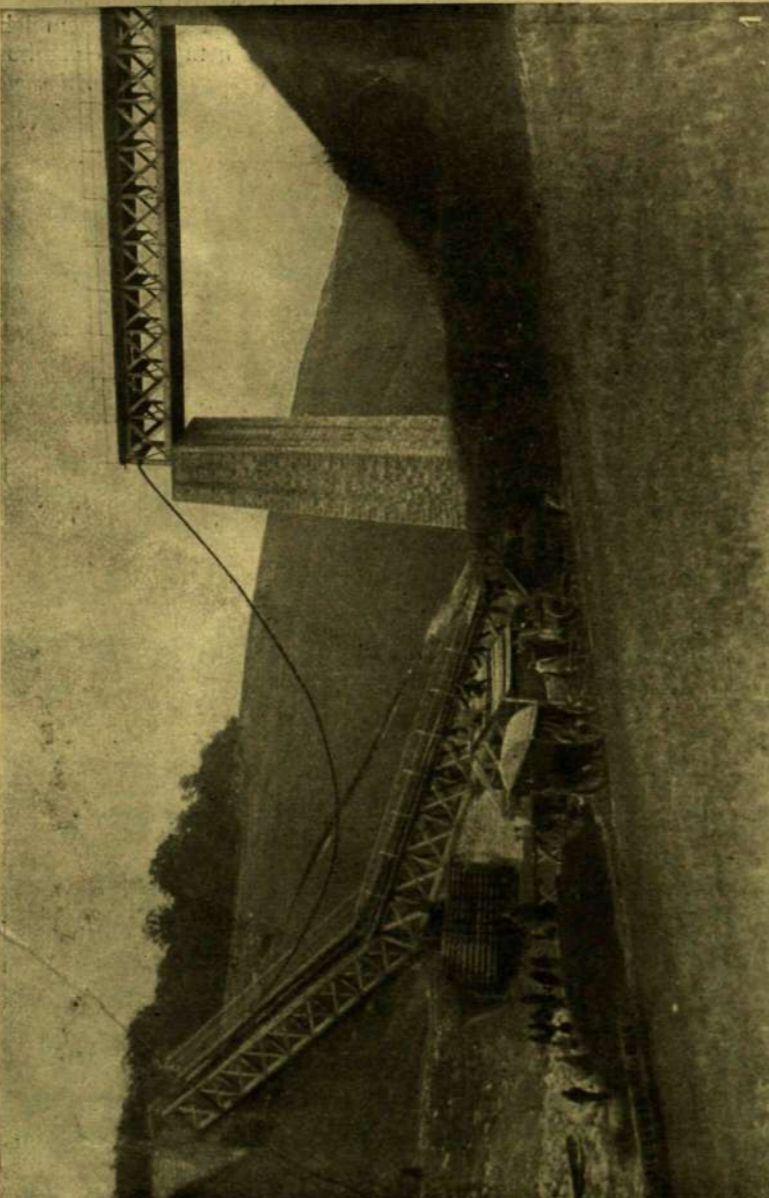
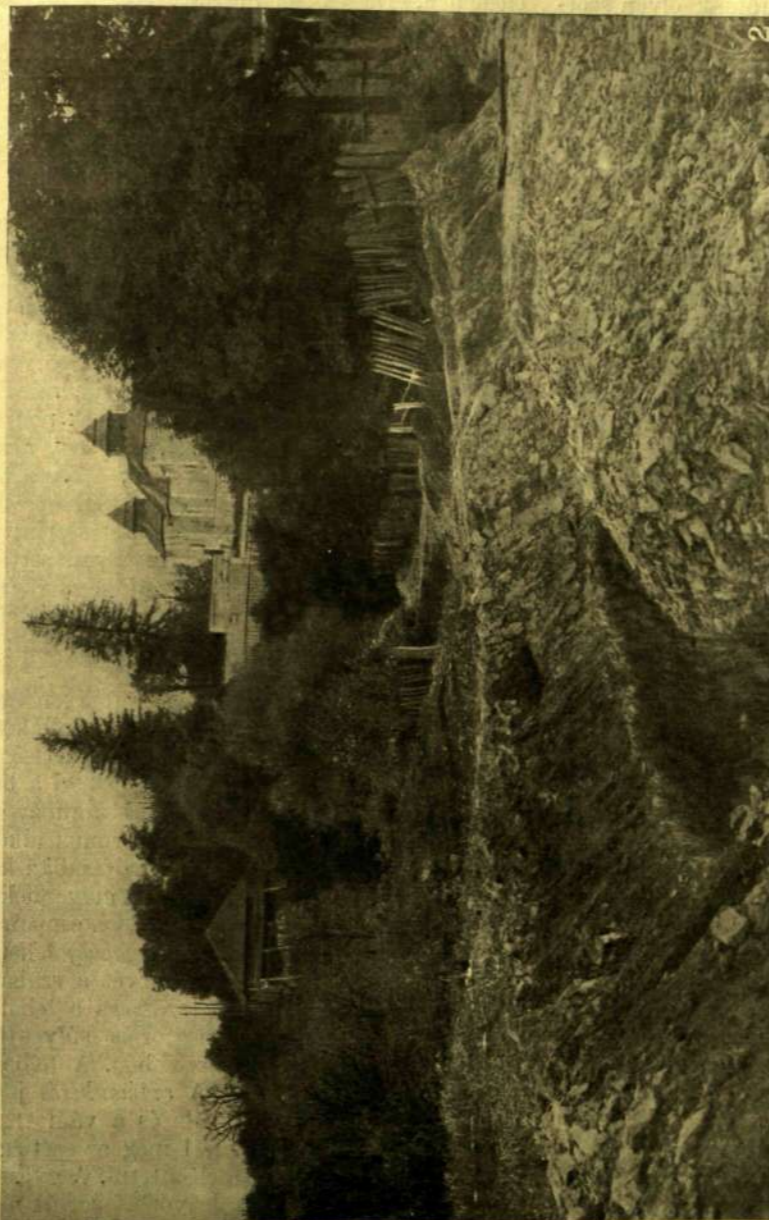

TENGERÉSZEINK LÖVÉSZÁRKOT ÉPÍTENEK.
A DÉLNYUGATI HARCZTÉRÉRŐL. — Balogh Rudolf, a harcztérre kiküldött munkatársunk főtétele.

1. Erdői kumyhók a Zlota-Lipánai a panorokkezi erdőben. — 2. Orosz strok a podhajze-halicsi tónon. — 3. Bohmer gróf tábornok a brzesani templomból jön. — 4. Linsingon tábornok. AZ ÉSZAKI HARCZTÉRÉRŐL. — A császári német 811 hadsereg német tábornokainak engedélyvel.

1. Felrobantott viadukt Zoinówka-Potulorynál. — 2. Zantowce kastély és lövésárkok a kastély parkjában. — 3. Póhíd a Dnyeszteren. — 4. Az oroszok által feltört Siemnowsky hercegi koporsók a brzesani kastély kriptájában. AZ ÉSZAKI HARCZTÉRÉRŐL. — A császári német 811 hadsereg német tábornokainak engedélyvel.

HÁBORÚS HULLÁMOK.

— A genfi konvenczió. —

Az olaszok rommá lövik Görz meg nem erősített városát, a kórházat, a melyen a vörös kereszt fehér lobogó leng, megostromolják, mint egy várat. Az oroszok kedvelt trükkje, hogy vörös keresztet vonatokban szállítják a municiót és egészségügyi katonák hordágyon — gépfegyvert visznek egyik helyről a másikra. Az angolok az elsüllyesztett német buvárhajó szerencsétlen legénységét lepuskázzák, valóságos uri vadászatot rendeznek a hajótörött védtelemekre. A francziák a fegyvertelepekre deportálják a hadifoglyokat, a hol Cayenne gyilkos klímája föltétlenül végez velük. A szerb gaszágokról nem szólnak, mert a szerb kormány nyilván tudatában a maga lelki berendezésének, volt olyan őszinte, hogy nem írta alá a genfi konvencziót. De Anglia, Oroszország, Franciaország és Itália aláírták. — Ezek megfogadták és hatalmi egyéniségük hitelével garantálták, hogy semmi esetre se fogják megtenni azt, a mit — mégis megselekedtek. Van-e csak egyetlen olyan pontja is ennek a nagyjelentőségű megállapodásnak, a melyet ezek a hatalmak meg nem csúfoltak volna már a háború folyamán? Aligha.

Nem mondjuk, hogy ez a fájdalmas jelenség egyedül ennek a háborúnak disztelen specialitása. Minden háború bizonyos erkölcsi dekomponálódással jár. Az eshetőségeknek elképzelhetetlen tömege és változata lép a valóságba. Számítalanszorosan több, mint a mennyire maga a kódex intézkedhetik. Számításba nem vett helyzetek állnak elő és a háború sodrában se idő, se mód nincs döntvények megalkotására vagy bevarására. Az illetékes fórum is hiányzik. De a felelős ellenőrzés figyelme se terjeszkedhetik ki minden szituációban a genfi konvenczió szabályainak megtartására. A háború oly óriási terjedelemben adja meg, sőt teszi kötelezővé a rombolás és az öles szabadságát, hogy a határok pontos tiszteltetésben tartása egyenesen képtelenség. Mégis egészen nyilvánvaló nagy különbségek állapíthatók meg a hatalmaknak a genfi konvenczió iránt való kötelesség-teljesítésében. Az igazmondás érényére

egyáltalában nem kényes ellenségeink még hazudni se mernek például mirőlünk olyan szörnyűségeket, a melyeket mi a legkétségtelegebb módon rájuk tudunk bizonyítani. A Barolong-est páját az összes Sherlock Holmesek hasztalan keresnék a mi hadviselésünkben. Pedig Anglia a világ leghumánusabb nemzetének hirdeti magát. A mit a francziák a háború kitérésakor a földjükön rekedt internálakkal műveltek, Szerbiának is gyalázata lenne. Pedig Franciaország sohase szűnt meg a lovasias erények mintaképét ünnepleni magában. A muzka garázdálkodások ezer füzetes rémregénynek adhatnak gazdag anyagot. Pedig az orosz állítólag a legszentimentálisabb fajtája a világnak. Az olaszokról nem szólnak. Itália annak idején a legelső között sietett aláírni a genfi megegyeztést. Tehát az olasz erkölcs szerint való kötelességének érzi, hogy — meg ne tartsa valamiképpen.

Szóval: a genfi konvenczió a leglegázoltabb harczterek gyászos képét mutatja. Aligha van egyetlenegy olyan paragrafusa is, a mely épségen maradt volna. A sok szép, emberséges fogadalom, csupa rom és üszök. Van-e olyan emberi hatalom, a mely az egykori formáját vissza tudja adni neki? Erdemes volt-e egyáltalában fölépíteni? Maradt-e még hitük és érdemük azoknak a törekvéseknek, a melyek hatalmi sanctio nélkül csak az erkölcs erejével kívánnak internacionális köteleket teremteni, mikor a kultúrának vezető nemzetek csúfolják így meg az eddigi eredményeket?

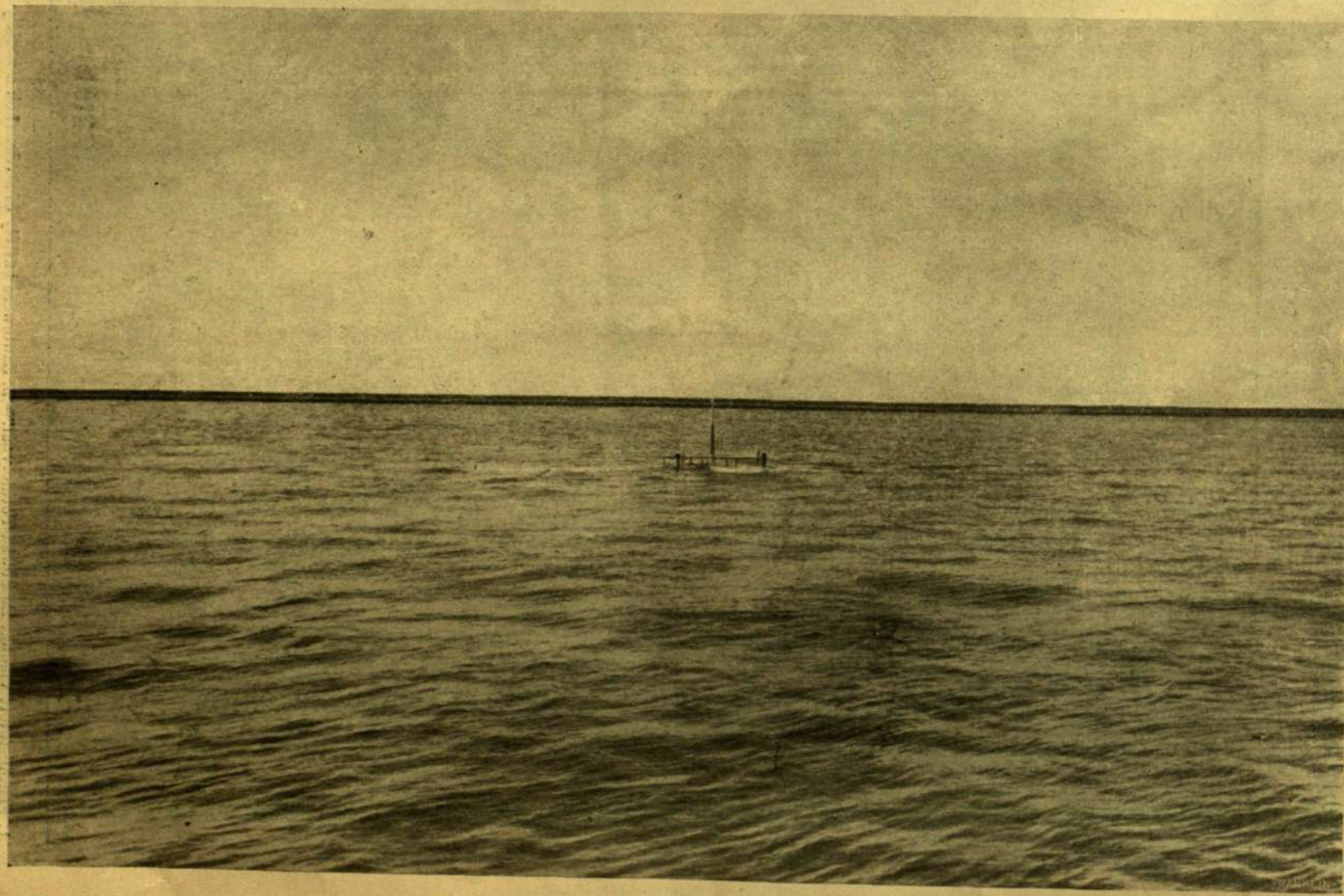
Ellenére a kegyetlen és lesújtó valóságoknak azt a feleletet kell adunk, hogy: igen. Ezeknek a törekvéseknek igenis meg kell maradniuk és a genfi konvenczió minden gonosz vélemény után is értékes alkotása a humánus fölfogás munkájának. A törvény becsét és hasznát se el nem veszi, se meg nem csökkentti, hogy a mit tett és torol, azt kiküszöbölni nem tudja. A büntető kódexnek nincs olyan paragrafusa, a melyet nap-nap után meg ne sértenének. Csalnak, sikkasztanak, lopnak, rabolnak, gyilkolnak. De azért azt mondani, hogy a törvény fölösleges, a kodex haszontalan, senkinek se juthat eszébe. Igaz, hogy a törvénynek, bár nem erkölcsi, de anyagi ereje az egyessel szemben nagyobb, elnyomóbb, félt-

metesebb, mint egy fegyveres nagyhatalom ellenében. De ez semmire sem a törvény hibája. Vannak betegségek, a melyeknek a medeczináját még nem ismerjük. De az orvosi iskolák beszüntetése és a doktorok agyonütése nem tenné egészségesebbé az emberiséget.

A mi a genfi konvenczió dacára is megtörténik, a genfi konvenczió nélkül sokszorosan megtörtént volna. Bűnbe esni senkinek se kívánatos. Annak se, a ki nem nagyon, sőt egyáltalában nem fél a megtorlástól. A büntetésnek nem a ténybeli szenvedése a legkevesebb. Vannak emberek, a kik inkább meghalának, minthogy akárcsak néhány napig is börtönt viseljenek. Pedig a halált a törvény mérhetetlenül nagyobb bűnért osztja, mint a két heti szabadságvesztést. A vádlottak padján ülni is iszonyu. Ne feledjük el, hogy egy nemzet, még ha nem is nagyhatalom, a legelőkelőbb egyéniség. Roppant magasságban áll. Búszkesége érinthetetlen. Hivatása szerint a halhatatlanság sorában áll. Az olyan sértésnek, a mely fölér hozzá, a következményei végtelenek. Akárhányszor egy vértengernek kell lemosnia. Egy nemzet a vádlottak padján: a történelem drámai szenzációja.

Már pedig paragrafus nélkül — nincsen vád, és vád nélkül nincsen vádlott. A genfi konvenczió az emberiség erkölcsi berendezettségének egy értékes darabja. Vádlottá teszi a bűnös és ezzel kiterjeszti az erkölcs uralmát eladdig védtelen, vad területekre. Fórumot alkot, a mely a maga ítéletének végrehajtásában korántsem olyan tehetetlen, mint a milyennek a fölületes szem látja. Megadja nem csupán a megbélyegzés, hanem az ellenrendszabály lehetőségét is. A ki bűnös módon vét a szabály ellen, megnyitja a sértett számára a lehetőséget, hogy jogosan a megtorlás súlyosabb energiájával járjon el vele szemben. A háború mindig ideiglenes állapot. A számonkérés joga azonban nem múlik el vele és a vádlottság bélyegét a bűnös homlokáról még az esetleges diadal koszorúja se tudja eltüntetni. A győztes diadalmát megszeplőzi, a legyőzött sorsát még keservesebbé teszi. A háború sok mindent legázol és elnémít. De az emlékezést nem lehet megölni és az igazságot nem lehet elnémítani.

Szilárdi Zsigmond.

ALÁMERÜLŐ BUVÁRHAJÓ.

A DÉLNYUGATI HARCTÉRRŐL. — Balogh Rudolf, a harczterre kiküldött munkatársunk felvétele.

MOLNÁR FERENCZ HADITUDÓSÍTÁSAI.

Egy haditudósító emlékei cím alatt jelent meg Molnár Ferencz könyve, a mely a sajtóhadiszállásról irt cikkeit foglalja össze hatalmas terjedelmű könyvben; végig vezet jóformán az egész háborún, az egyik fontos fordulóponttól a másikba: a háború kitérésének erős kézzel megfestett hangulatával kezdődik, az 1914-iki szerbiai hadjárat a következő állomása, majd visszatér északra, a limanowai nagy csata emlékeiből mond el részleteket, a kárpáti hadjárat a könyv dereka, Galiczia felszabadítása, a május 2-iki áttörés, Tarnow, Przemysl,emberg visszafoglalása s a nyári és őszei galicziai harcok adják befejező részét. Inkább epizódjait mondja el a háborúnak, mint nagy eseményeit; a mai haditudósító a hadseregek mögött jár, az események másnapján szedi össze anyagát a harcban résztvettek elbeszéléseiből, az elesédesedett harczter benyomásaiból, szakértő katonák magyarázataiból. Egy halottak napjára irt elmélkedés zárja be a könyvet, ragyogó tollal, az igazi mély meghatottság hangján elmondott halotti beszéd az elesettek sirjai felett, stilusban, a mondani valók pregnáns és szuggesztív formájában megragadó erejű, a legragyogóbb írásművek egyike, melyek Molnár Ferencz tollából kikerültek.

Molnár Ferencz haditudósításai elsősorban azzal válnak ki az efféle munkák rengeteg tömegéből, hogy csaknem teljesen a háború emberi dokumentumainak feltárására fordul a figyelmük. Az egyszerű katona, a baka, a huszár háború élete és halála, szenvedései, pszichológiája, komor elszántsága és hazavágyódó elágyulása, apró-eszprő ügyei és a halálban való felmagasztaltatása — ezek az ő kedves témái, a melyek belsőleg legjobban érdeklik, a melyek leginkább megoldják nyelvét és hangját betöltik mély, férfias, komoly lírával.

Mindenki tudja, hogy a mai haditudósító mennyire szűken szabott lehetőségek szerint dolgozik, nemcsak hogy a katonai vezetőség meghatározza, mit láthat, merre járhat, micsoda eseményeket és jelenségeket irhat meg, hanem a megírás módjára is vannak korláto-

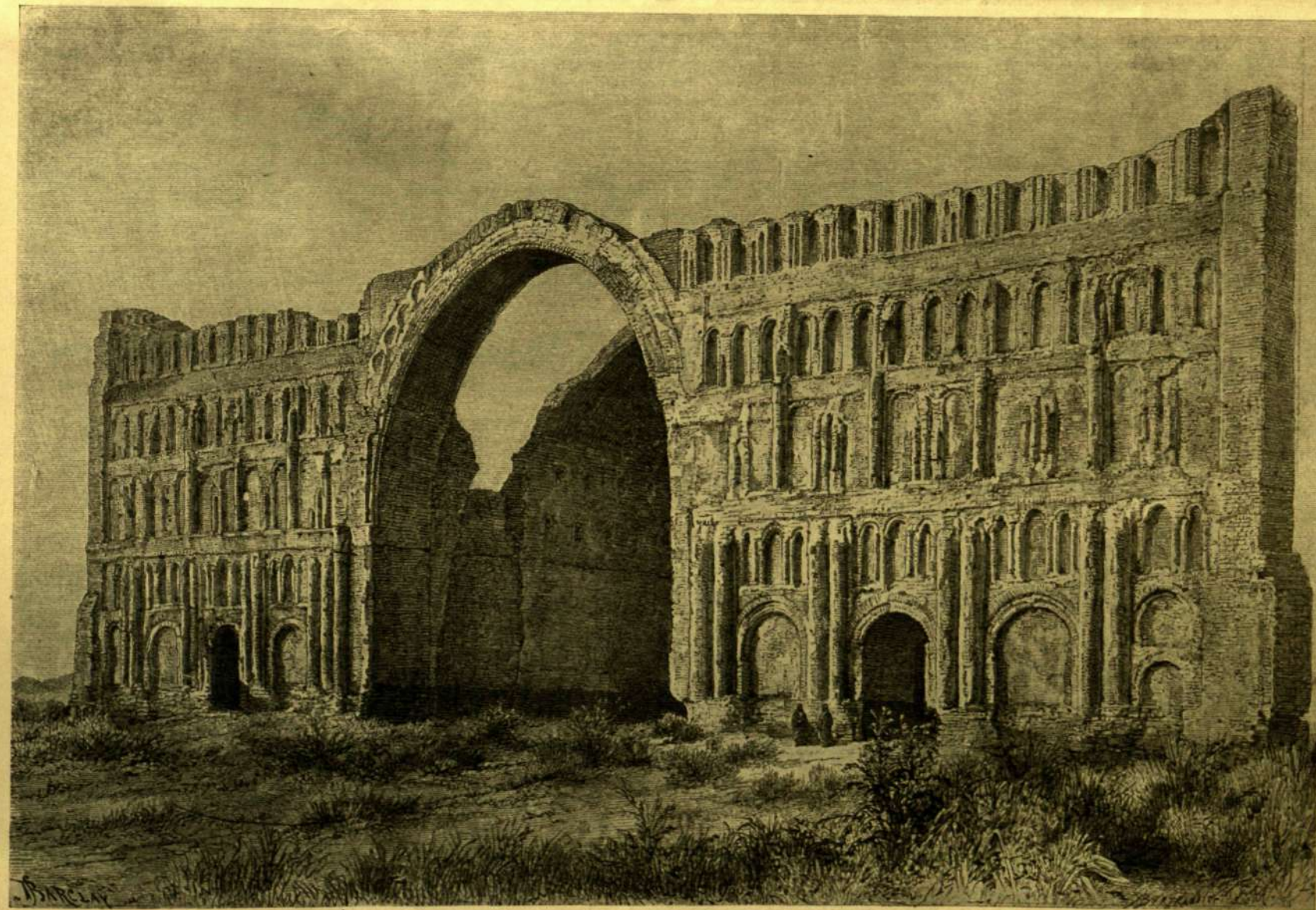
zásai: a sajtóhadiszállás nemcsak az anyagot határozza számára, hanem nagyobbára az álláspontot is, melyet az anyaggal szemben el kell foglalnia. A feladat itt nemcsak az, hogy semmi se kerüljön a tudósításba, a mit a katonai érdek nem enged nyilvánosságra hozni, hanem az is, hogy a nyilvánosságra hozható dolgok feldolgozási módja se rontsa az olvasóközönség hangulatát sem optimisztikus, sem pessimisztikus irányban, a közvéleményre rászuggálja azt a hangulatot, melyet a hadvezetőség a háború érdekében szükségesnek tart. Ezzel a sajtó s különösen a haditudósítók kara szorosan bekapcsolódik a háború érdekeinek a szolgálatába, a hadsereg egyik fegyveremévé válik, de ez az állapot nagyon megnehezíti az egyes haditudósítók irtó képességeinek érvényesülését. Molnár Ferencz ezt a nehézséget fényesen legyőzi, mindig megtalálja azt a pontot, a hol az ő irtó érzése találkozik a katonai érdekekkel, az előirt állásponttal s ezért írásában mindig megvan a szemlélet és a meggyőződés közvetlenége, a belső igazság, a mely szuggesztív erejű: az olvasó kénytelen himni neki és vele megy, a hová ő vezet. Ezt nem mindenki tudja a haditudósítók közül: különösen a németeknél érzni gyakran vagy az előirt lelkesedés csináltságát, vagy a szemmel nem látott dolgok másod kézből való magyarázásának szárazságát.

Molnár Ferencz ebben a tekintetben olyan irtó virtust produkál, a mely mindennél jobban meggyőző rendkívüli irtó hivatottságáról. Menetel nehezebb ösztint, belső igazsággal szólni, annál jobban sikerül neki. Nincs meg benne az a mindent dicsőítő folytonos elragadtatás a háborút intező emberekkel és szervezetekkel szemben, a mely annyira émelgyőssé teszi némely német és osztrák haditudósító cikkeit, nem akarja a háború borzalmaikat és szenvedéseit elföldni a konvencionális frázisok tarka lepedőjével, úgy fogja fel, mint valami elemi természetet, mint valami katonai nagy vihart az emberek életében, a mellyel szemben nem lehet senki tárgyilagos, hideg szemlélő, de azért az ember mindvégig ember marad benne, a maga minden emberi tulajdonságával. A humanitásnak ezen a megnyilatkozásán van az irtó

szeme s ezért tud mindig irtó maradni, kiemelkedni a katonailag megszabott keretek szűkösségéből és időnkint legalább feljutni az igazi művészi alkotás magasságába. A kötet egyik darabja, A testőr című a művészeknek legdalmasabb győzelmén minden sajtóhadiszállási szempontot: a finom, elegáns, udvari környezethez szokott gárdista-tiszt, a mint a lelki és fizikai erő végleges megfeszítésével, az úri élet minden kényeskedésén magától értetődő lelki nagysággal felülemelkedve ápolja, gondozza, tisztogatja a sebesülteket — nemcsak mint művésziileg felmagasztosított alak megragadó, hanem mint szimbolikus kép is, a mely széles és mély perspektívát nyit a háború emberi lényegének megértésére. Ez a legbrilliansabb, legmélyebb és legszebb háborús történet, a mit akár magyarul, akár németül olvastunk.

A magyar haditudósítás tagadhatatlanul megmutatta, hogy színvonalban cseppet sem alábbvaló sem a bécsinél, sem a németnél. irtó készség, a megfigyelés biztonsága, a szemléleti mód emberisége, az előadó képesség szuggesztív ereje — ezek a tulajdonságok Molnár Ferencz könyvében vannak meg legnagyobb tökéletességben. Benne meg lehetett bízni, a mint elindult a sajtóhadiszállásra s ez a bizalom nem csalódott. Nemcsak kitűnő könyvet adott a háborúról, hanem dokumentálta is irodalmunk fejlettségét. Az a vérszomjas hang, a mely különösen a háború első idejében a német háborús irodalmat jellemezte, a magyar irodalomban szerencsére nem szólalt meg, nálunk az emberséges érzület, a harczterén küzdők szenvedéseivel való mély együttérzés s még az ellenségnek is bizonyos megbecsülése az uralkodó Molnár Ferencz ebben is előjár. Könyvének alapérzése a mindeneket keblére ölelő, fájdalmas, meghatott szeretet s a nagy hatás, melyet egyes cikkei már az újságban való megjelenésükkor tettek s most könyvben összegyűjtve még jobban fokoznak, bizonyítja, hogy az irtó itt az egész nemzetnek lelki állapotát fejezi ki.

Molnár Ferencz könyve a Franklin-Társulat kiadásában jelent meg, igen szép kiállításban.

KTESIFON ROMJAI, A MELYEK MELLETT DÖNTŐ CSATÁI NYERTEK A TÖRÖKÖK AZ ANGOLOK FÖLÖTT.

E romok a Szasszanida kora perza királyok palotájának maradványai. Ktesifont Kr. u. 638-ban dúlták föl az arabok, s a királyi palota téglából épült fala negyven méternyi magasságban ma is épen áll.

ULÁNUSOK MENNEK A LÖVÉSZÁROKBA.

EGY HONVÉD ÁGYUS ÜTEG LOVAL.

AZ ÉSZAKI HARCZTÉRŐL. — Balogh Rudolf, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvétele.

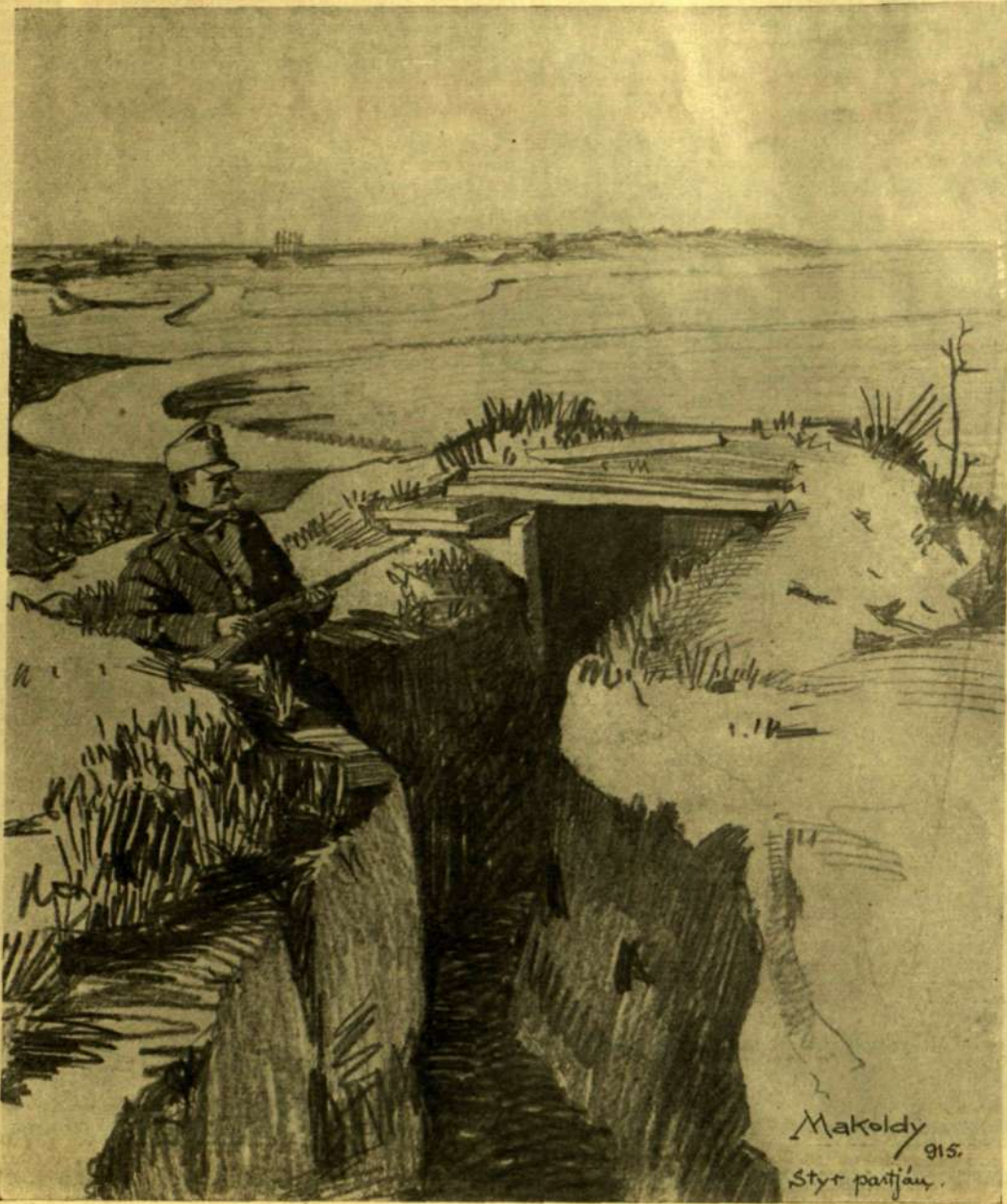

TENGERÉSZEK SEGITŐHELYE.

BOMBAMENTES FEDEZÉK A KARSZTBAN. (Az előtérben látható egy elbájt matróz feje.)

A DÉLNYUGATI HARCZTÉRŐL. — Balogh Rudolf, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvétele.

ŐRSZEM A STYR PARTJÁN. — Makoldy József rajna.

A PÁRBAJ.

Regény az orosz katonai életből.

Irtta Kuprin Ivánovics Sándor.

(Folytatás.)

Romasov nem felett mindjárt, úgy érezte, mintha egy különös, csábító, igazi s egyben mesészerű bűvös országba tette volna lábát. Igen, mese volt: A tavaszi éj melege és sötétsége s köröskörül a sok figyelmes, hallgatódzó fa és az a különös, kedves fehérruhás asszony, ki mellette, oly szorosan mellette ült. S hogy felocsudhassék e varázslatból, erőszakosan össze kellett szednie magát.

— Hogyne repülnek, — felelte — de évről-évre alacsonyabban és alacsonyabban. Azelőtt, gyermekkoromban, közvetlenül a szoba mennyezete alatt repültem. Igazán mulatságos volt, lenézni felülről az emberekre. Mintha fejük tetején jártak volna. Igyekeztek megfogni a seprővel, de nem sikerült nekik. Mindig tovább röppentem és kacagtam őket. Most már nincs úgy, most már csak ugrándozom, — mondotta Romasov sóhajtozva. — Nekilendítem magam a lábammal s repülök a föld felett, úgy húsz lépésnyire, meglehetősen alacsonyan, legfeljebb, ha egy rőf magasan.

Surocska egészen letelepedett a földre, le-támasztotta a könyökét és tenyerébe tette az arczát. Rövid gondolkodás után elgondolkozva így szólt:

— S épen ez után az álom után akartam látni magát másnap reggel. Borzasztóan kívántam látni. Ha nem jött volna el, nem tudom, mit tettem volna. Bizonyos, hogy magam szaladtam volna el magához, azért is kértem, hogy ne jöjjön négy óra előtt. Féltem magamtól. Ért-e most már, édesem?

Keresztbevetett lábai egészen közel voltak Romasov arczához, két kicsi láb félcipőben, fekete harisnyában, melyen nyílfomájú fehér minta látszott. Kódorú érzeléssel s fulzúgástól szédülten szorította Romasov hirtelen a fo-

gát ez eleven, ruganyos, hideg, a harisnyán át érezhető testre.

— Romcska... Ne tegye, — hallotta gyöngén maga fölött Surocska elnyújtott, szinte lusta hangját.

Romasov felemelte a fejét s e pillanatban megint csodálatos, titokszzerű erdei mesének tűnt föl előtte az egész. Sötét pázsitjával és fekete, néma, különálló fáival az erdő; egyenletesen emelkedett fölé a hegyoldalon s a fák mozdulatlanul, feszült figyelemmel, mintegy álmukban hallgattak valamit. De fenn a magasban átvilágított a lombok s a messze törzsek sűrűjén át a magas síkvonal fölött az alkonyat pirosságának egy keskeny csíkja — nem égő-piros és nem biborszínű, hanem sötét kékvörös, olyan, mint a kialvó zsaratnok, vagy a vörösbőr sötét színén átvilágító láng. S ezen a hegyoldalon a fekete fák között, a sötét, illatos fűben, az erdő pihenő istennőjéhez hasonlatosan ez a titokzatos, szép, fehér asszony.

Romasov közelebb húzódott hozzá. Úgy érezte, mintha valami fehér fény sugároznék e nő arczából. A két szemét nem látta — helyükön két nagy folt sötétlett, de Romasov mégis érezte, hogy Surocska reá néz.

— Mesébe illő! — suttogta halkán s csak az ajka mozgott.

— Igen, mesébe illő, édesem...

Romasov csókolgatni kezdte a ruháját, kereste a kezét s lehajolt arczával arra a keskeny, meleg, illatos kézre és sohajta és szagotgattottan mondotta:

— Szasa... Szeretem magát... szeretem.

Magasabba emelkedett és világosan látta fekete nagy szemepárját, mely hol kisebb, hol meg nagyobb volt, a mi oly csodálatosan megváltoztatta a sötétben az egész, oly ismerős és mégis ismeretlen arczát. Romasov kereste forró, száraz ajkával az ajkát. De Surocska kitért előle, csöndesen rázta a fejét és lassan, suttogva ismételte:

— Nem, nem, nem... édes, nem...

— Kedvesem... mily boldog vagyok!...

Szeretlek... — ismételte Romasov, mintha bűvös álmában beszélne. Szeretlek. Lásd: Ez az est, ez a csönd és senki rajtunk kívül. Oh, boldogságom, mennyire szeretlek!

De amaz suttogva mondotta: «nem, nem» és nehezen pihegve, egész testével a földön feküdt. Végre alig hallhatóan, szinte erőlködve, így szólt:

— Romcska, miért oly... gyenge? Nem titkolom, húz magához valami, maga kedvesebb nekem, mint mindenki más: a gyámoltalanságáért, a tisztaságáért, a finomlelkűségéért. Nem mondom, hogy szeretem, de mindig magára gondolok, magáról álmodom... érzem magát... felizgat közelébe, érintése. De miért oly érzékeny mindig? Hiszen a részvét édes testvére a megvételnek. Higgye el nekem: én nem tisztelhetem magát. Oh, ha mégis erősebb volna. — Levette a sikkát Romasov fejéről és kezdte lassan simogatni, félresimítani lágy haját. — Ha mégis küzdene hírnévért, nagy állásért!...

— Meg is teszem, meg én! — kiáltotta Romasov halkán. — Csak legyen az enyém. Jöjjön hozzám. S a mig csak élek...

A nő félbeszakította szavát nyájas, szomorú mosollyal, mely kihallatszott a hangjából is:

— Hiszem édes, hogy akarja, de azért nem tesz semmit. Tudom, hogy semmit sem tesz. Oh, hiszen ha csak egy cseppet is remélhetnék magában, odadobnék mindent és magához jönnék. Oh, Romcska, én daliám, hallottam egy regét, hogy Isten minden embert először egészen teremtett meg, de aztán valamiért minden egyest két részre szakított s e részeket szétszórta a világon. S most az egyik fél az egész életet át keresi a másikat — és nem találja meg. Mi ketten is két féltökelet vagyunk, kedvesem. Közös bennünk minden. A mit szeretünk s a mit nem szeretünk, gondolataink, álmaink és vágyaink. Megértjük egymást pillantásból, félig kimondott szóból, sőt szavak nélkül is, pusztán lelkileg. S most le kell mondanom rólad. Oh, másodszor történt meg ez az életben.

— Igen, tudom.

— Szólt neked? — kérdezte Surocska gyorsan.

— Nem, csak véletlenül történt. Tudom. Hallgattak. Az égen reszkető, zöld foltként tüntek fel az első csillagok. Jobbfelől hangok, kacaj és énekeszó hallatszott át alig hallhatóan hozzájuk. Az erdőnek lágy sötétségbe borult többi részét szent, méla csend hatotta át. A tűzet nem lehetett látni onnan, de olykor-olykor távol villámlás visszfényeként futott át a legközelebb álló tölgyfák sudarán valami vörös, reszkető világosság. Surocska szeliden simogatta Romasov fejét és arczát; de mikor az megtalálta ajkával a kezét, ő maga a tenyerét szorította oda szájához.

— Nem szeretem az uramat, — mondotta lassan, mintegy magában. — Durva, nincs benne finomság, érzés. Oh — szégyenlem megmondani — de mi asszonyok soha sem feledjük az első erőszakot, melyet elkövetnek ellenünk. Aztán oly örülni féltékeny. Még most is folyton gyötör azzal a boldogtalan Nozanszkival. Felkutat minden kicsinyiséget, oly hallatlan követeléseket támaszt ellenem, fuj!... Orszátlannul kikémlél. Oh Istenem! Hiszen oly ártatlan, majdnem gyermeki regény volt! De már pusztá nevének hallatára kikémlél magából.

A mint beszélt, reszketett a hangja s a keze is, melylyel Romasov fejét simogatta.

— Fázol? — kérdezte Romasov.

— Nem fádom, kedvesem, jól érzem magam, — mondotta szeliden. És egyszerre csak nem várt, nem fékezhető szenvedélylyel kiáltotta fel:

— Oh, mily jó nekem tenálad, szerelmem!

Akkor Romasov a kezébe vette kezét, gyöngéd-n megérintette finom ujjait, aztán megszólalt szemérmes, tétova hangon:

— Mondd... Kérlek. Hiszen magad mondod, hogy nem szereted... Miért vagytok hát együtt?

De az gyorsan felkelt a földről, odaült melléje és gyorsan végighúzta kezét arczán és homlokán, mint a ki álmából ébred.

— Késő van már. Jer. Talán már keresnek bennünket, — mondotta megváltozott, egészen nyugodt hangon.

Felkeltek a fűből és némán, meghallva egymás lélekzétével, erősen egymás szemébe nézve,

mégsem látva egymást, ott álltak szemtől szemben.

— Isten veled! — kiáltotta Surocska hirtelen, tisztán zengő hangon. — Boldogságom, rövid boldogságom, Isten veled!

Hirtelen körülfonta a nyakát karjával, forró nedves száját az ajkához szorította és fogait összezárva, szenvedélyben pihegve, egész testével, a lábától a melléig hozzája szorult. Romasov úgy érezte, mintha a tölgyek fekete törzsei egyfelől, a föld pedig másfelől illanna el s mintha az idő megállana.

Surocska aztán erőszakosan kiszabadította magát karjaiból és elhatározottan így szólt:

— Isten hozzád. Elég. Most menjünk.

Romasov leborult előtte a fűbe átolelt a lábát és hosszas, szilaj csókokkal borította térdét.

— Szasa! Szasenska! — dadogta esztelenül — miért nem adod nekem magad? Miért nem? Légy az enyém!...

— Jer, jer, — sürgette Surocska. — Keljen fel már, Alekszejics Georgij. Meglepnek bennünket. Jöjjön.

Elindultak abban az irányban, a honnan hangok hallatszottak. Romasovnak összekozcsant és reszketett a lába, halántékában lüktetett a vér, járása támolygott.

— Nem akarok csalni, — mondotta Surocska gyorsan s még nehezen szedve a lélekzetet. — Nem, fölötte állok a csalásnak, de nekem a gyávaság nem kell: a csalásban mindig gyávaság van. Megmondom neked az igazat: Még soha sem csaltam meg az uramat és nem is csalom meg addig, míg egészen határozott okok miatt el nem hagyom. De a hízkelése és a csókjai borzasztóak nekem, utálattal töltönek el. Halod-e, csak most — nem, már előbb, mikor reád és az ajkadra gondoltam — csak most értettem meg, mily határtalan boldogság van abban, ha az ember odaadhatja magát egy szeretett férfinak. De nekem a gyávaság, az alattomos lopás nem kell. Aztán meg... Várj, hajlj le hozzám, édes, a füledbe akarok sügni valamit, illetlenség... aztán — nem akarom, hogy gyermekem legyen. Fúj, mily alantas: főhadnagy, négyvennyolcz rubel gázi, hat gyermek, pályák, szegénység... Oh, mily retentő!

Romasov értelmetlenül nézett reá.

— De hiszen férje van... hiszen az elkerülhetetlen, — mondotta tétován.

Surocska hangosan felkaczagott. E kacajban volt valami ösztönszerűen kellemetlenül érintő. Romasovot hidegség járta át.

— Romcska... Oh, oh, oh, mily ostoba maga! — kiáltotta a Romasovnak már ismert

vékony gyermekhangon. — Igazán nem érti ezeket a dolgokat? Nem, mondja meg az igazat — csakugyan nem érti?

Romasov zavarodottan vonta vállát. Oly kellemetlenül érezte magát a gyermek teg volt miatt.

— Bocsásson meg... de megvallom... becsületiszavamra...

— No, Isten óvja meg; nem is kell az. De mily ártatlan maga, édes Romcska! Majd ha egyszer felnőtt, jusson eszébe, a mit mondok: A mi lehetséges a férjvel, nem lehetséges a szeretővel. Oh, de ne törődjék vele. Csúf dolog az — de mit tegyen az ember.

Közeledtek már a batyúbál színhelyéhez, a fák mögött már láthaták a tűzrakás lángját. A görbe fatörzsek, melyek eltakarták előlük a tüzet, olyanok voltak, mintha érezből öntötték volna mind s a két oldalukon vörös, változó fény világolt.

— De hát ha töröm magam és fáradozom? — kérdezte Romasov. — Ha életem azt, a mit a férjed akar, vagy még többet is? Mint lesz akkor?

Surocska a kérdező vállához szorította arczát és gyorsan felelt:

— Akkor... igen, igen, igen, igen.

Kiértek már a nyílt térségre. Most már láthaták az egész tűzrakást, meg a körülötte levő kicsiny, fekete alakokat.

— Romcska még egyet s utójára, — mondotta Petrovna Alekszandra sebesen, de szomorú és nyugtalan hangon. — Nem akartam elrontani az estét s nem szóltam róla. Hallja-e, többé nem szabad hozzánk jönnie.

Romasov lesújtva, zavarodottan állt meg.

— De miért? Oh, Szasa!...

— Jöjjön, jöjjön... Nem tudom, kitől ered, de az uramat névtelen levelekkel üldözik, nem mutatta meg nekem egyiket sem, hanem csak úgy beszélt róluk. Csúf, alávaló dolgokat írnak neki rólam meg magáról. Szóval, arra kérem, ne jöjjön többé.

— Szasa! — sohajtott Romasov esdekelve s kinyújtotta utána a két kezét.

— Oh magamnak is fáj, édesem, drágám, szerelmem! De meg kell lennie. Tehát hallja! Félek, hogy ő maga is fog beszélni róla magával. Kérve kérem, az Isten szerelmére, uralkodjék magán. Isten hozzád örömem!

Elváltak, mielőtt a tűzrakáshoz értek volna. Surocska egyenesen fölfelé ment, Romasov lefelé s került egyet a patak mentén. A kártyajáték még nem ért véget, de távollétüket már észrevették, Diez legalább oly szemtelenül nézett Romasovra, mikor a tűzrakáshoz lépett s oly természetellenesen és feltűnően köhögött, hogy Romasovnak könnyű kedve lett volna,

felkapni egy égő esővát és végigverni vele a hátán.

Aztán látta, hogy Nikolajev felkel a játéktól, félrevezeti Surocskát s indulatos taglejtéssel és haragos arczkifejezéssel sokáig beszélt vele. Surocska hirtelen fölegyenesedett és leírhatatlan, elégedetlen és megvétel kifejezéssel néhány szót mondott neki. S az a nagy, erős ember egyszerre alázatosan meghúzta magát s úgy ment előtte, mint egy megfőkezett, de haragját titkoló fenevad.

A batyubál nemsokára véget ért. Az éjszaka lehült és a patak fölül nyirkos levegő áradt. A jökevő tartaléka rég kimerült már és valamennyien fáradtan, elégedetlenül, ásitásukat el sem rejtvé tértek haza. Romasov megint Michin kisasszonnyal ült egy koszin s az egész úton hallgatott. Gondolatai a fekete, nyugodt fák, a sötét hegyen, az alkonyati pírnak a fák sudarai fölött látható vérvörös csikján, meg azon a fehér nőalakon jártak, mely a sötét, illatos fűben pihent. De időről-időre, minden igaz, mely és sajtó fájdalom ellenére megint pátosszal gondolkodott önmagáról:

«Szép arczára a bánat felhője borult.»

XV.

A táborból csak egy út vitt a városba, a vasuti pályatészen át, mely azon a helyen meredek és mély bevágáson futott keresztül. Romasov keskeny, keményre taposott, majdnem függőleges ösvényen futott lefelé, a másik oldalon pedig fáradságosan kapaszkodott fel a hegynek. A kapaszkodónak már feletján észrevette, hogy odafenn áll valaki litekvában és gallérral a vállán. Néhány pillanatra megállt, összehunyórtotta szemét és Nikolajevra ismert.

— Most következik a legkellemetlenebb! — gondolta magában Romasov. A szíve görcsösen húzódtott össze nyugtalanító sejtelmében. De azért ment tovább felfelé.

A két tiszt körülbelül öt napja nem találkozott, de azért most valami okból nem köszöntötte egymást és Romasov azt, sajtóságotkpen egyáltalán nem találta szokatlannak — mintha a dolog ezen a nehéz, különös napon nem is történhetett volna másképp. Egyikük sem emelte kezét a sikkájához.

— Szándékosan vártam itt önt, Alekszejics Jurij, — mondotta Nikolajev s valahova a messzeségbe a tábor felé nézett Romasov válla fölött.

— Rendelkezésre állok, Jefimics Vladimir, — felelte Romasov mesterkélt fesztelenséggel, de reszkető hangon. Lehajolt, tépett magának egy

FALVAIKBA VISSZATÉRŐ SZERB MENEKÜLTEK. — Jely Gyula a harctárra kiküldött munkásoknak felvétele.

mult őszi, száraz, megbarnult fűszálát és szorakozottan rágcsálni kezdte. E közben világosan látta, hogyan tükröződik Nikolajev köpenyének gombjain a saját alakja kicsiny, keskeny fejével és ezernyalvó-vékony, de a csipő tájánformátlanul megduzzadt lábszáraival.

— Nem tartoztatom fel, csak két szó mondanivalóm van önnek, — mondotta Nikolajev. — Különösen lágyan mondotta ki e szavakat, a haragos, felbőszült ember gőres udvariasságával, a ki szilárdul elhatározta, hogy uralkodni fog magán. De minthogy a beszélgetés, melynek részesei nem néztek egymásra, pillanatról pillanatra kellemetlenebbé vált, Romasov kérdő alakban indítványozta:

— Tehát menjünk?
A gyalogjáróktól keményre taposott ösvény egy repatáblán kigyózott át. A messzeségben a város fehér házai és alacsony cserépcsindelyes tetői látszóttak. A két tiszt egymás mellett ment, kölcsönösen utat engedett egymásnak s legázolták a lábuk alatt csikorgó húsos, buja répa-leveleket. Egy darabig hallgattak mindketten. Végre, mely és hangos lélekzetet véve, látható erőlködéssel, megszólalt Nikolajev.

— Mindenekelőtt kénytelen vagyok megkérdeznél: A tartozó tisztelettel viseltek-e a feleséggel... Petrovna Alexandrával szemben?

— Nem értem, Jefimics Vladimir, — felelte Romasov. — En vagyok kénytelen kérdezni öntől...

— Bocsánat! — ragadta el a hév hirtelen Nikolajevet. — Kérdézősködünk sorjában, előbb én, aztán ön. Másikép nem érünk czélt. Beszéljünk egymással nyíltan és őszintén. Feleljen mindenképp erre a kérdésemre: Érdeklie valamennyire, hogy mit beszélnek és fecsegnek önről? Röviden szólva... az ördögbe... a jó hírre? Nem, nem, várjon, ne szakítson félbe... Remélhetőleg nem tagadja, hogy csak jót látott tőle és tőlem s hogy házuknál mint barátunkat, majdnem mint rokonunkat fogadtuk.

Romasov a kapált földre lépett, ügyetlenül megbotlott és szégyenkezve felelt:

— Higyje el, mindig hálás leszek érte önnek és Petrovna Alexandrának...

— Ej, dehogyan, nem arról van szó, egyáltalán nem arról. Nem kell a hálája, — gurult dühbe Nikolajev. — Csak azt akarom mondani, hogy a feleségemet piszkos, hazug és vakmerő pletykások érték, a melyek... hát kimondom, a melyekbe... — Nikolajev gyorsan kapkodta a lélekzetet s megtörölte az arcát a zsebendőjével. — Röviden szólva, ön is bele van keverve a dologba. Mindketten — én, meg ő — egyre-másra kapjuk a hitvány, alávaló, névtelen leveleket. Nem fogom azokat megmutatni önnek... utalom az egészet. És azokban a levelekben az áll... Nikolajevnek egy pillanatra elakadt a szava. — Nos hát, az ördögbe, az áll bennük, hogy ön... Petrovna Alexandra szeretője, s hogy... oh, micsoda alávalóság!... no és így tovább... hogy minden nap titkos találkozásuk van egymással és hogy az egész ezred arról beszél. Alávalóság!

Dühösen csikorgatta a fogát és kiköpött.

— Tudom, ki írta, — mondotta Romasov halkán és félrefordult.

— Tudja? — Nikolajev megállt és durván megragadta Romasov karját. Dühének hirtelen kitörése nyilván egyszerre semmivé tette mesterkelt önuralmát. Bikaszemei megnőttek, arcát elfutotta a vér, vonagló szájasarkában habozó nyál mutatkozott. Nagyon előrehajolva és arcát Romasov arcához tolva, bőszünten kiáltotta:

— Más szóval, mer hallgatni, mikor tudja! Ilyen helyzetben kutyakötelessége minden valamennyire tisztességes férfinak, hogy betömje a száját annak a csürhenek. Hallja-e!... Maga híres Don Juan! Ha tisztességes ember, nem pedig csak amolyan...

Romasov sápadtan és gyűlölettel nézett Nikolajev szemébe. Karja, lába hirtelen megreheztelt, feje megkönnyebbült, szinte üressé lett; de a szíve leest valamilyen mélységbe, odalenn óriási, szörnyű lökötéssel vert és megrázta egész testét.

— Felkérem, hogy ne kiabáljon velem úgy, — nyögte ki Romasov tompán és vontatottan. — Beszéljen udvariassággal, nem engedem meg, hogy így kiabáljon.

— Egyáltalán nem kiabálok, — kiáltotta Nikolajev még mindig gorbombán, de mérsékelve hangját. — Csak meg akarom önt győzni, bár jogom van, hogy követeljek. Korábbi viszonyunk megadja nekem ezt a jogot. Ha csak egy kissé is becsüli s tisztának és szeplőtlennek tartja Petrovna Alexandra nevét, kötelessége végét vetni annak a fecsegésnek. — Jól van, megteszek mindent, a mit tehetek, — felelte Romasov szárazan.

Megfordult és tovább ment a gyalogösvényen. Nikolajev tüstént utóltette.

— Aztán pedig... Csak kérem, ne jöjjön mindjárt indulatba... — kezdette Nikolajev lágyan s némi zavarodottsággal. — Ha már beszélni kezdettünk, akkor, ugye, mondjuk végig a mondanivalónkat?

— Igen? — vetette oda félig kérdezve, Romasov.

— Ön maga tudhatja, mily rokonérzettel viseltetünk mi, vagyis én meg Petrovna Alexandra ön iránt s ha én most kénytelen vagyok... Oh, hiszen tudhatja, hogy ebben a gyalázatos fészekben nincs borzasztóbb, mint a pletykálkodás!

— Jól van, — felelte Romasov szomorúan. — Többé nem megyek önközhöz. Hiszen, ugye bár, arra akart kérni? Hát jól van, egyébként már úgy is elhatároztam, hogy felhagyok látogatásaimmal, néhány nap előtt is csak öt percig voltam önkénel, hogy visszaadjak néhány könyvet Petrovna Alexandrának és biztosíthatom, hogy utóljára történt.

— Igen... tehát... — mondotta Nikolajev tétován és zavarodottan hallgatott.

— A két tiszt e pillanatban a gyalogösvényről az országútra ért ki. A várostól még háromszáz lépés választotta el őket, s minthogy nem volt több mondanivalójuk egymásnak, szólanul, egymásra sem nézve haladtak egymás mellett. Egyik sem határozhatta el magát, hogy meálgljon, vagy megforduljon. A helyzet percéről-percéről lehetetlenebb és feszültebb volt.

Végre egy kocsijött szembe velök a város legszélső házainál. Nikolajev megállította.

— Igen... tehát... — mondotta ismét esetlenül és Romasovhoz fordult. — Tehát a viszontlátásig, Alexejes Jurij.

Nem fogtak kezét, csak a szipkájukat érintették meg. De Romasov, mikor látta eltávolodni a porban Nikolajev fehér, vastag nyakát, egyszerre oly árvának, az egész világtól oly elhagyottnak érezte magát, mintha elvették volna életéből azt, a mi a legfontosabb, a legnagyobb volt benne.

XVI.

Ez éjszakától fogva nagy változás történt Romasov lelkében. Kezdeté kerülni a tiszték társaságát, jobbra át otthon evett, egyáltalán nem járt el a kaszinói táncestekre és nem ivott többé. Az utóbbi napokban érettebb, megállapodottabb, komolyabb ember lett belőle; észrevette azt azon a szomorú, egykedvű nyugalmán is, melylyel most az embereket és a dolgokat nézte.

— És most, hogy több szabad ideje volt, és többet volt egyedül, mind gyakrabban támadtak oly merőben szokatlan, különös és bonyolult gondolatai, mint a minők egy hónappal ezelőtt, fogságának egyik napján rendítették meg. Rendszerint a szolgálat után, az alkonyat óráján történt, mikor csendesen járt-kelt az álmodó fák alatt és egyedül, szomorúsággal telve figyelt az éji bogarak zúgására s nézte a nyugodt rózsaszínű, lassankint bealkonyuló eget.

Ez az új lelki élet meglepte változatosságával. Azelőtt nem értette meg és nem sejtette, mennyi öröm és mily hatalmas s mennyi mély érdekesség rejthetőhetik egy oly egyszerű, közönséges dologban, mint az emberi gondolat.

Most már egész határozottan tudta, hogy nem szolgál tovább, hanem feltétlenül a tartalékba megy, mielőtt letelik a három kötelező szolgálati év, melyet a tiszti iskolában való kiképzetééséért kell lerónia. De schogy sem képzelhette el, mire adja magát a polgári életben. Mind tisztábban és tisztábban állt előtte az a gondolat, hogy csak három független emberi hivatás van a világon: a tudomány, a művészet és a független testi munka.

Eféle gondolatokkal barangolta be mostanában május végének meleg éjszakaiban a város

utcait. S minden éjszaka elment Surocska ablaka előtt, az utca tulsó során, titokban, lélekzetét visszafojtva, dobogó szívvel, s úgy érezve, mintha alattomos, szegénytelen, tolvajhoz illő dolgot művelne. Mikor Nikolajevék vendégszobájában eloltották a lámpát s a fekete ablaktáblák borosan csillogtak a hold fényében, elbújt a kerítés mellett, kezét erősen a mellére szorította és forrón esedklő hangon suttogta:

— Aludjál, szépem, aludjál, én édesem; itt vagyok melletted, megvédelek!

Ily pillanatokban könnytől nedvesnek érezte szemét, de szívébe a gyöngédség, a meghatottság és a feláldozó odaadás mellé belopta magát az érett, forróvérű ember vak, állati szerelem-féltése.

Egy este Nikolajev éwiszto-re volt hivatalos az ezredparancsnokhoz. Romasov tudta azt. Mikor éjszaka végigment az utcán, egy sövény mögül a nárcisz erős, fűszeres illata áradt ki a kertből. Átvette magát a sövényen és egész nyálábra valót tépett ki e harmatosan finom, fehér virágból.

Surocska hálószerájának ablaka nyitva volt; az udvarra nyílt s nem volt világos. Romasov elszánt vakmerőséggel, melyet ő maga sem tett volna fel magáról, besurrant a csikorgó kapun, a falhoz lépett és bedobta a virágot az ablakon. A szobában nem mozdult semmi. Három percig állt ott s várakozott Romasov, és szívének dobogása megtöltötte az egész utcát. Aztán lehúzva magát, pirosan szégyenletében, kiment ismét lábujjhegyen az utcára.

Másnap egy rövid, haragos levelet kapott Surocskától:

Ne merje azt megtenni többé. A Romeo és Julia-féle gyöngédségek nevétségesek, különösen mikor egy császári orosz gyalogezredben fordulnak elő.

Napközben azon fáradt Romasov, hogy legalább az utcán láthassa, de az történetesen nem esett meg. Sokszor, mikor messziről meglátott egy hölgyet, kinek alakja, járása és kappaja Surocskára emlékeztette, gőresösen dobogó szívvel és el-elakadó lélekzettel utána vetette magát s még a kezén is kiütött az igaztossághideg verejtéke. Mikor aztán észrevette tévedését, szomorúnak, elhagyottnak érezte magát s valami halálos ürességet érzett lelkében. (Vége következik.)

A NAGY HÁBORÚ ALBUMA.

Lapunk mint azelőtt, az idén is dús kiállítású művészi díszű albumot ad előfizetőinek karácsonyi ajándékkul. Az album tartalma ezuttal a háborúval foglalkozik, úgy szövegében, mint rendkívüli művészi értékű képeiben. Kiváló művészeink:

Juszko Béla, Pörge Gergely, Vadász Miklós, Zádor István

illusztrációin és Helbing Ferenc által készített művészi díszeken kívül

nyolcz pompás mélynyomású műmelléklet

és nagymennyiségű érdekes fénykép, saját harctéri tudósítók-felvételei adják az album illusztratív részét, a mely gazdagságával és értékével párját ritkítja a magyar irodalomban. "A szöveg a nagy háború" hiteles, pontos, jól megírt története 1915 őszéig, haditudósítók tollából.

Az album úgy, mint régebbi albumaink is, 5 íven, díszes borítékban fog megjelenni, Juszkó Béla színesen reprodukált rajzával czímlapján.

Minden előfizetőnk — újrakor belépő új előfizetőink is — ingyen kapják az albumot, mint lapunk karácsonyi ajándékát.

A HÁBORÚ NAPJAI.

December 9. Sem az orosz, sem a nyugati harczterén nem történt, kisebb csatározásokat leszámítva jelentős esemény. Az orosz harczterén a görzi grófságban tovább tartanak az olaszok hiábavaló támadásai arcvonalunk egyes szakaszai ellen, így Oslavijánál a Monte San Michelén és San Martinónál. Doljénél, Tolmeintől északnyugatra csapataink az ellenség arcvonalát egy szakaszának elfoglalásával megjavították állásukat. Dél-Tirolban az olasz tüzéség lardarói és rivai megerősített területeknek egyes állásait bombázza. A délkeleti harczterén a Plevljától dényugatra emelkedő magaslatokon montenegrói bandák szétugrasztottak. A Beranótól északra levő határterületen a montenegróiak balszárnyát hátrálásra kényszerítették. Az ellenség jobbszárnya ellen is sikeresen harcolunk. Az Ipekől nyugatra emelkedő magaslatokon visszavetettünk szerb utóvédeket. Tengeraltjárónk egyike december 7-én délelőtt a Drin-öbölben elfogott és Cattaróba szállított egy albán motoros vitorlát, a melyen 90 szerb katonaszkövény volt puskákkal, 4 ágyúval és löszrel.

December 10. Az orosz harczterén helyenként jelentéktelen felderítő harczok. A nyugati harczterén Souaintól északkeletre a németek kézigranát-támadásokat vertek vissza. Az orosz harczterén a tengermelléki harcvonalon csak tüzéségi tüzelés és kisebb vállalkozások, a Lardaro és Riva megerősített harcvonalon előtt tovább tart az ellenség tevékenysége, délután az ellenség megtámadta állásainkat a Monte Fierén és attól nyugatra a Chiese és Concei-völgy között, súlyos veszteségük mellett visszavertük őket. A délkeleti harczterén folytatjuk az üldözést Montenegro északi határától délre. A bolgárok Strumicától délre az angoloktól 10 ágyút vettek el.

December 11. Az orosz harczterén csak felderítő harczok, a nyugati harczterén számos helyen élénk tüzéségi tevékenység. Souaintól északkeletre a németek újra visszaverték a francziák támadását. Az orosz harczterén a Judicaria-szakazon a tüzéségi harczok a Chiese-völgytől nyugatra levő területre is áttejtertek. Az e terület és a Concei-völgy közti szakaszon a Monte Viesen levő előretolt őrséget túlerőben levő ellenség elől visszavetjük. A Dolomitokban olasz támadásokat vertünk vissza. A délkeleti harczterén a montenegrói területen folyó utóvédeharczokban újra 400 foglyot szállítottunk be. A bolgárok a Vardar mentén két partján és Kosturintól délre üldözik a megvert francia és angol hadsereget.

DELI BAR
Budapest, V., Wurm-utca 2. sz.
DECEMBER 1-ÉN MEGNYILT.
Modern, valamint kényelmes berendezés-nél fogva, az eddigi hasonló mulatóhelyiségeket minden tekintetben felmulja.
Színház után friss vacsora.
Reggeli nyitva. A kávéházban d. u. 5-7-ig zene.

LOHR MÁRIA
A főváros első (KRONFUSZ) Fiókai: II. Fő-u. 27. IV. ESKÜ-ut. 14. Harmad-u. 4. VI. Teréz-kört 39. Andrássy-út 16. VIII. József-ut. 2.
és legrégibb GYAR és FÜZLET: VILL. Baross-u. 85.
csipkésített, vegytisztító és kelmefestő gyári intézete. Telefon: József 2-37.

Ékszeresek, Ezüstneműek,
örök gyári árban készrehozhatók
SÁRGA JÁNOS cs. és kir. udv. száll. Budapest, Kilyó-tér 6
Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve. Alapítva Kolozsvárt 1895.

Rendeléseknél sziveskedjék lapunkra hivatkozni.

Amputált Ön?
Akar elegáns, a czélnak teljesen megfelelő mulábat v. műkezet? Ez esetben sziveskedjék bizalommal a 35 év óta fennálló, legjobb hírnévnek örvendő **KELETI** Budapesti othopédiai műintézetéhez fordulni. :: ::
Keleti mulábat és műkezei, járó és támperei a legjobbak.
ELEGÁNS, KÖNNYŰ JÁRÁS! Kifogástalan technikai kivitel!
Azonkívül gyárt é raktáron tart: Testgyógyászati-gépeket, orthopéd a kifúzókat, csász. és kir. szabadalm. sérvkötőket, haskötőket, gummiharisnyákat, valamint az összes betegápolási czikkeket.
3000 ábrával ellátott legújabb árjegyzéket ingyen és bérmentve küld:
testgyógyászati gyára :: Budapest, IV. ker., Koronaherczeg-u. 17.
Külön női osztály (női kiszolgálás) Koronaherczeg-utca 14-16. szám. ::

ROZSNYAY PEPSIN BORA.
Kellemes ízű, kiváló jó hatású szer **étvágytalanság, rendetlen emésztés és gyomorgyengeség** ellen.
Étkezés közben véve, megóv a **gyomorgerheléstől.** Egy üveg ára **3 kor. 20 fill.**
Kapható: minden **gyógytárban** valamint
Rozsnyay Mátyas Arad, Szabadság-tér 8.

elérték Grabot. A közvetlenül Beranótól keletre fekvő magaslatokon a mi osztagainkon kívül mohamedánok és albánok is állanak harczban a montenegrókkal. Tegnapi ejtett foglyaink száma 340 katonára és 150 védkötelen.

HALÁLOZÁSOK.

Hósi halálát haltak: A székesfehérvári 17-ik honvédegyalogszerezt tisztikara őszinte részvétellel és fájdalommal tudatja, hogy szeretett bajtársaik királyukért és hazájukért: **KRAUSZ EMÁNUEL** őrnagy **KRAUTNER LAJOS** tartalékos százados, **HEGEDŰS BÉLA** hadnagy, beéri **BALOGH LAJOS**, **SÜMEGHY FERENCZ** tartalékos hadnagyok, **GLÜCK SAMU**, **SZEPESY LÁSZLÓ**, **HETVEI JENŐ** népfelkelő hadnagyok, dr. **VARHANEK FERENCZ** tartalékos zászlós, **KALÓS JÓZSEF**, **LAUFENAUER ANTAL** és **TAR IMRE** tartalékos hadapródok. — **TIMA ELEMÉR**, az osztrák és magyar bank tisztviselője, a 3-ik honvédegyalogszerezt főhadnagya, az orosz harczterén. — **KRAUSZ EMIL**, a 86-ik gyalogszerezt hadnagy, 19 éves korában, az orosz harczterén. — **ZISKA LÁSZLÓ**, **Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye aljegyzője**, a 14-ik huszárezred hadnagya, a signum laudis és a nagy vitézségi érem tulajdonosa az orosz harczterén szerzett súlyos betegségében, 27 éves korában, Budapestben. — A 20-ik honvédegyalogszerezt tisztikara mély fájdalommal jelenti, hogy bajtárai közül az északi harczterén vivot diadalmas csatákban a királyért és hazáért különböző népfelkelő alakulások harczaisban: **MACZYK GÉZA** népfelkelő hadnagy, **ERBER EMIL** szolgálaton kívüli viszonybeli főhadnagy, **TÉNYI TÓDOR** tartalékos hadapród, **SZÖLLŐSI GYULA** tartalékos főhadnagy, **RÓTH BÉLA** népfelkelő hadapród, **ECKHARDT VIKTOR** tartalékos hadapród és **LÁNY JENŐ** tartalékos zászlós. — **IJI MANDULA JÁNOS**, a beszercebányai 16-ik honvédegyalogszerezt önkéntes hadapródléltje 19 éves korában, az északi harczterén. — **DEMBITZ ANDOR** 86. gyalogszereztbeli önkéntes, **Dembitz Lajos** szabadkai helyettes polgármester fia, **Santa Lucia** községben, 20 éves korában.
Elhunytak még a közelebbi napokban: **Martonfalvai MARTONFALVAY PÁL** volt negyvennyolczas főhadnagy, földbírtokos 90 éves korában, Alsó-iskázon. — **Potragsyai KOZICS LÁSZLÓ** nyug. kapitány, 82 éves korában, Győrött. — **BANOVITS KASZTÁN**, miniszteri tanácsos, nyug. máv igazgató, a magyar államvasutak és a magyar műszaki világ egyik leghívebb mérnöke 75 éves korában, Budapestben. — **Koltvai és fajkúthi KUNTVY ANTAL** földbírtokos, 74 éves korában, Aranyosmátó-

Legtöbbször emésztő és étpor.
DIGESTOL
Kapható 2 koronás dobozokban minden gyógyszerárban és drogeriában.

A pótszemlén besorozottak

egyévi önkéntességi kedvezményére, a kérelmezés módjára, csapatbesorolási jogára és régi rendfokozat elnyerésére vonatkozó rendeletekről részletes felvilágosítást ad **TOLCSVAI NAGY BARNA dr.** min. fogalmazó, a honvédelmi miniszterium önkéntesi ügyosztálya referensének új könyve:

A 19-42 éves népfelkelők útmutatója.
Ára 2 korona.
Megrendelhető: **LAMPÉL R. könyvkereskedése** (Wodianer F. és Fiai) R.-T.-nál Budapest, VI. ker., Andrássy-út 21. sz. és minden könyvkereskedésben.

ton. — Técsői MÓRICZ VINCE nyug. pénzügyi tanácsos, 72 éves korában, Budapesten. — KUNCS ELEK királyi tanácsos kolozsvári tankerületi főigazgató, 70 éves korában. — STEINER MIKLÓS komáromi patikus, 65 éves korában. — HÁMBAER P. GENTILIS, szentferenczi áldozópap 52 éves korában, Szabadkán. — VERŐ LÁSZLÓ szobrászművész 48 éves korában, Nagykőrösön. — DR. NAGY PÁL, Pozsonyvármegye nagyszombati közkórházának igazgató főorvosa, 39 éves korában. — Melonázi SZINOVAZ GYULA, az első magyar általános biztosító-társaság pozsonyi főügynökkének tisztviselője, 39 éves korában.

Ozv. martonfai MARTONFALVAY PÁLNÉ szül. musztosi és fericei Szalatkay Lujza 80 éves korában, urának halálát követő második napon, Alsóiszikán. — Ozv. adorjáni és nagyráthonyi RÁTHONYI JÁNOSNÉ, szül. nagykálói Kállay Laura, 90 éves korában. — Ozv. BOLVÁRY JÓZSEFNÉ, szül. Porubcsányi Laura, 80 éves korában, Banyamagocson. — LÁSZLÓ ADOLFÉNÉ, szül. Katz Mária, 53 éves korában, Miskolcon. — Ozv. RÉVAY GYÖRGYNÉ, székesfehérvári tanárnő, 48 éves korában, Budapesten. — BREUER ÁRMINNÉ, szül. Schwimmer Ilona, Temesvármegye néhai tisztifőorvosának özvegye, Temesvárott. — Zagorhidai és Iorántházai LORÁNTH GYULÁNÉ, szül. Gaál Lenke, 61 éves korában, Czellödömölkén. — Jászberényi KALMÁR JOLÁN, a szabadkai állami felső leányiskola tanárnője, Csetneken.

EGYVELEG.

* A modern Khina. A pekingi belga követtség felszólítást intézett a brüsszeli borbélyokhoz, hogy vándoroljanak ki minél többen a mennyei birodalomba, mert ott nagyszerű a borbélyok keresete. A mióta ugyanis China modern állammá lett, polgárai levágták a czopfjakat és úgy hajukat, mint arczuk szőrzetét európai módon viselik. Borotválkoznak, vágatják és süttetik a hajukat, mosatják a fejüket. Borbély azonban kevés van: a pekingi borbélyok alig győzik a munkát és némelyik száz frankot is megkeres naponként.

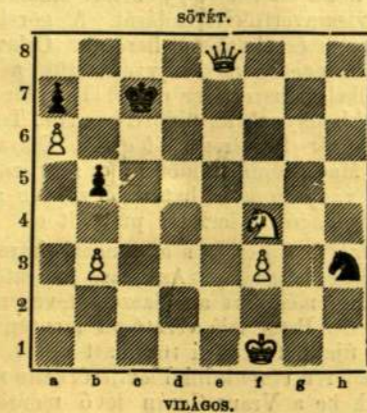
* A tudományért. A newyorki természetrajzi muzeumban van a világ legnagyobb rovargyűjteménye, a melyben megvan minden bogár és lepke, a melyet eddig ismerünk. Nemrég rendezés közben valahogy elpusztult egy kicsiny lepke, a mely csupán Új-Guineában, ennek is csak legdélibb részén, az ottani őserdők tisztásain él. Mibelyt a "kafasztrófának" híre ment, egy Swite nevű millio-

mos azonnal ajánlatot tett a muzeumnak, hogy a lepke beszerzését magára vállalja. Szavának is állt. Azonnal expedíciót szervezett, a melynek költsége nem kevesebb, mint 40 000 dollár, vagyis 200,000 korona. Ezt a rengeteg pénzt a muzeum rendelkezésére bocsátotta és az expedíció, 22 ember már el is indult Új-Guineába. Kétázezer korona egy kicsinyke lepkeért! Milyen emberek akadnak Amerikában!

A posta csomagforgalom korlátozása következtében beálló torlódás miatt ajánlatos a karácsonyi hangszer megrendeléseket mielőbb beküldeni Wágner «Hangszer-Király» céghez (Budapest, József-körút 15), hogy a szükséges hangszereket mindenki a kellő időben megkaphassa. Megrendelésnél előleg küldendő. Kérjen a saját érdekében fényképes karácsonyi hangszerajegyzéket. Személyes vásárlásnál figyeljen jól a Wágner cég pontos címére.

SAKKJÁTÉK.

2983. számú feladvány Möller J.-től, Kopenhága.

Világos indul és a harmadik lépésre mattot ad.

A 2975. számú feladvány megfejtése Leopold R.-től.

- 1. Vg8-g7 — Kd4-e3
- 2. Vg7-h6 ♠ stb.

A 2976. számú feladvány megfejtése Oumpe J.-től.

- Világos. Sötét. Világos. a. Sötét.
- 1. Hh2-f1 — Kg1-f1 1. — — Kg1-h1
- 2. Ba3-a1 stb. 2. Fe1-g3 stb.

A 2977. számú feladvány megfejtése Jespersen J.-től.

- Világos. Sötét. Világos. a. Sötét.
- 1. Fe4-a2 — g4-g3 ♠ (c)
- 2. Kh2-xg3 — Bb8-s (a,b)
- 3. d2-d4 ♠ — Kc5xd4
- 4. Vb8-b2 ♠ stb.
- 1. — — — Bg8 ♠
- 2. — — — B-f8
- 3. Kf4 — — — Ho8! stb.
- 1. — — — exd2
- 2. He4 ♠ — — — Kd4
- 3. Vd6 ♠ — — — Ke3
- 4. Vxd2 ♠

A 2978. számú feladvány megfejtése Möller J.-től.

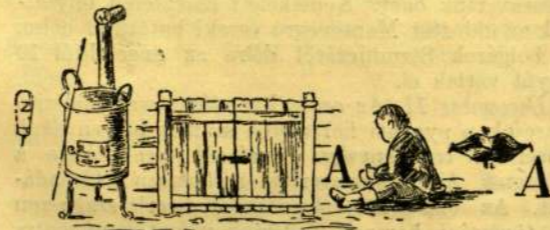
- Világos. Sötét. Világos. a. Sötét.
- 1. Fd1-f3 — — Kd3xe2 1. — — — Fh2-g1
- 2. Vh1-b1 ♠ matt. 2. Vh1-h7 ♠ matt.
- 1. — — — e3-e2
- 2. Fe3-e4 ♠ matt.

Helyesen fejtették meg: A «Budapesti Sakkkör» (Budapest). — Hoffbauer Antal (Lipótvár). — Kintzig Róbert (Fakert). — Székely Jenő (Győr). — Bácsi Péter (Budapest).

Szerkesztői üzenetek.

Megyek a csatába. Efféle dolgok mindenkinek eszébe jutnak — költő hiányzik, a ki költői művet csináljon belőlük. Nagyló a meduzák között. Irodalmi olvasmányok visszhangja inkább, mint egy önálló egység önkinyilatkoztatása. Petőfi. A gondolata, sőt néhány sora is egy mostanában sokat emlegetett költő egyik verséből van véve.

KÉPTALÁNY.

A «Vasárnapi Ujság» 46-dik számában megjelent képtalány megfejtése: Szép szó nyeri meg a szeretetet.

Feloldó szerkesztő: Hoitsy Pál.

Szerkesztőségi iroda: Budapest, IV., Vármegye-utca 11. Lapkiadó tulajdonos Franklin-Társulat IV., Egyetem-utca 4.

A VÖRÖS KERESZT

(A genfi egyezmény ismertetése).

Irta:

MOLNÁR VIKTOR

nyug. államtitkár

Ára 60 fillér.

Megjelent a Magyar Könyvtárban.

NIMRÓD

Képes vadászati és versenysport ujság.

Minden számában sok érdekes vadászati fénykép-felvételeket közöl. Szakszerű cikkeit ismert íróink írják. Rovataiban minden vadászati ügyben felvilágosítást kap az olvasó és az összes bérbeadó vadászterületek árverésének idejét közli. A díszesen kiállított lap havonként háromszor jelenik meg és előfizetési ára félévre 6 kor.

Mutatványszámot a kiadóhivatal szívesen küld Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz. (Franklin-Társulat.)

TÉLI-SPORT

A hírneves «Rohoney» «Columbus» korecsolyák és «Achilles» bokavédők főáktára. Nagy raktár kormányozható sportcsónakból. Kötött meleg sportkesztyűk, mellények, sapkák, sweateerek, lábmegelőtők stb. nagy választékban.

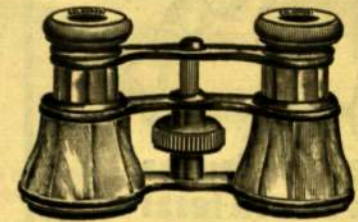

- Svéd szánkó gyermekeknek — — — K 5-70
- Hallvölgyi szánkó felnőtteknek — — — 8-20
- Dávosi rödlí gyermekeknek — — — 7-50
- Jég hockey botok K 3- és fellebb
- Rohoney «Columbus» korecsolya párja — K 20-
- Rohoney «Achilles» bokaszij párja — — — 3-60
- Les Alexander versenykorecsolya — — — 25-
- Herkules korecsolya — — — 14-
- «Krisztília», gyorsfutó korecsolya párja — — — 30-
- Amerikai sár- és hócipők — — — 30-
- Gummi csizma. — — — Halina csizma.

Arjegyzéket bérmentve küld: WESZELY ISTVÁN Budapest, IV. ker., Váci-utca 9. sz.

CALDERONI és TÁRSA

Budapest, V. ker., Gizella-tér 1. sz. (Haas-palota.)

Szemüvegek és orrcsípítő, arany, ezüst, teknősbéka és double foglalattal. Színházi látcsövek. Női nyeles látcsövek gyöngyház, teknősbéka és diszománcz burkolattal. Prizmás látcsövek. Díszes kivitelű lorgnettek, arany, ezüst, gyöngyház, teknősbéka és diszománczból. Aneroid és légsúlymérőket, finom szerkezettel. Ablak-, szoba-, fürdő-, laz- és díszes állóhőmérők. Stereoskop készülék. Telesköpök. Fényképészeti készülékek. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Alapítva 1810-ben. **Haltenberger Béla Kassa** ruhafestés, vegytisztítás, gallértisztítás. A GYÁR TELJES ÜZEMBEN VAN. Gyászesetben ruhafestés feketére és egyenruhák tisztítása soronkívül. ::

Háziasszonyok figyelmébe!

Háziszappan olcsón kapható. Budapest, IX., Üllői-út 11. földsz. 4. sz.

FUVOLA,

tiszta hangolással, ébenfából és K-tól feljebb. Wágner «Hangszer-Király»-nál Budapest, József-körút 15. sz. Elismerő levelek! Árjegyzék ingyen. Megrendelésekor előleg küldendő.

Győzelmes kárpáti hadjáratunk

részletes leírását tartalm: zza

A VILÁGHÁBORÚ NAPLÓJA

A MAGYAR KÖNYVTÁR ÚJ SZOROZATA.

VI. FÜZET.

MOLNÁR FERENC LÁZÁR MIKLÓS MORAHAI ÖRNAGY FRÁNVÓ ZOLTÁN WEGENER GYÖRGY CIKKEIVEL

Mindenütt kapható! Ára 60 fill.

Olvassa a hirdetések!

KNUTH KÁROLY

mérnök és gyáros. Központi víz-, lég- és gőzfűtések, légszusz- és vízvezetékek, castornákások, szellőztetések, szivattyúk, vízerőművi emelőgépek stb. — Tervek, költségvetések, jövedelmi előirányzatok gyorsan készíttetnek. ::

Graf Esterházy Terencez uradalmi pezsgőgyára. Tatu

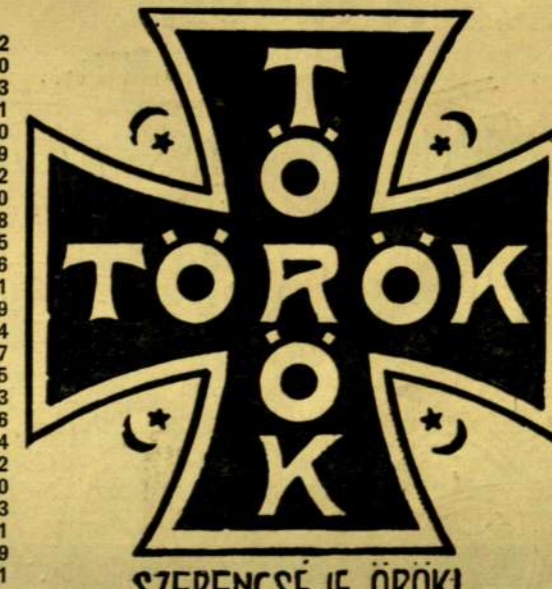
LAKODALMAS. Demi sec.	ALDOMÁS. Sec.	BILLIKOM. Extra dry.	VIN NATURE. Brut
VEZÉR-HEPVISELET & RAKTÁR	GROSZ BERNÁT BUDAPEST	V. RUDOLF-BAKPART 8.	Telefon: 44-38.

Az elérhető legnagyobb nyereményt, Egy millió koronát eddig csak a Török A. és Tsa bankházában nyerték.

Egy év leforgása alatt a Török bankház 4 vevője nemcsak a 103,881 számra esett legnagyobb főnyereménynyel egyesült jutalomban Egy millió kor.-ban részesült, hanem azonkívül a 602,000 kor. jutalmat is nevezett bankház másik 4 vevője nyerte a 82,220 számú 1/4 sorsjeggyel.

Ajánljuk, hogy az alant felsorolt s b. neve mellett levő szerencseszámokat mielőbb megrendelni sziveskedjék:

Adél 1465	Blanka 50738	Frigyes 45692	Izsó 10812	Malvin 55892	Rudolf 50750
Ágnes 10565	Bódog 50746	Fülöp 45700	Janka 10820	Manó 55900	Sári 50734
Ágoston 10817	Boriska 55879	Gábor 50733	János 45678	Margit 10563	Samu 45693
Ákos 10814	Böske 55887	Gáspár 50741	Jenő 45686	Mariska 10813	Sándor 45677
Aladár 10822	Cecília 55895	Gergely 50750	Jolán 45694	Márta 10821	Simon 10811
Alajos 45680	Dániel 55888	Géza 50749	József 50727	Matild 45679	Szeréna 10817
Albert 45688	Dávid 1471	Gizella 55882	Juliska 50735	Mátyás 45687	Tercsi 1473
Andor 45696	Dénes 26315	Guszáv 55890	Kálmán 50743	Mihály 45695	Teréz 55888
András 45677	Dezso 10816	György 55898	Karolin 10825	Miklós 50728	Tihamér 50729
Anna 50729	Ede 10824	Győző 10565	Károly 45683	Miksa 50736	Tivadar 50737
Antal 50737	Elek 45682	Gyula 10556	Katalin 45691	Náci 50744	Tibor 50747
Aranka 50745	Elemér 45690	Gyuri 10811	Kázmér 45680	Nándor 55877	Tódor 50731
Ármin 55778	Eiza 45698	Hedvig 10819	Kelemen 45699	Nelli 55885	Urban 50745
Arnold 55886	Emma 50731	Heléna 10814	Klára 50732	Olga 55893	Valéria 45690
Árpád 55894	Endre 50739	Henrik 45677	Klotild 45688	Oszkár 1485	Venczel 55878
Arthur 1467	Erna 50747	Hermann 45685	Konrád 45696	Ottó 10565	Vendel 10824
Aurél 10569	Ernő 55880	Hugó 45693	Kornél 50740	Ödön 10814	Viktor 26315
Balázs 45693	Ervin 55888	Ibolyka 50726	Kristóf 50748	Örszi 10822	Viktória 55886
Bálint 10815	Erzsébet 55896	Ida 50734	Lajos 55881	Paula 45680	Vilma 55895
Bandi 10823	Ézter 1473	Ilona 50742	Laura 55889	Pál 50743	Vilmos 55879
Béla 45681	Éva 26323	Imre 50750	Lenke 55897	Péter 50727	Zoltán 50738
Bella 45686	Félix 10817	Irné 55883	Lőrincz 10551	Piroska 45686	Zsigmond 50730
Benő 45689	Ferencz 10818	Irma 55891	Lujza 29749	Rezső 10820	Zsiga 45699
Bernát 45697	Francziska 45676	István 55899	Lukács 55876	Rózsa 10561	Zsuzsanna 55894
Berta 50730	Frida 45684	Izabella 10561	Magda 55884	Rózika 55891	Zsófia 55895

SZERENCSEJE ÖRÖK!

A hivatalosan megállapított I. osztályú betétek:

Egy egész (2/3) eredeti sorsjegyért 12- kor.	
« fél »	6- »
« negyed »	3- »
« nyolczad »	1-50 »

Az eredeti sorsjegyek utánvét mellett, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében rendelhetők meg. Ismételtlen kérjük b. megrendelését postafordulattal beküldeni, mivel fenti számok gyorsan elkelnek. Amennyiben a kívánt számot b. rendelése beérkezéseig már eladtuk volna, úgy más számot küldünk.

Török A. és Tsa

Bankház R.-T. Budapest, Központ, Szervita-tér 3/c. sz. Legnagyobb Osztálysorsjeggyűzet. (Török-palota.) Telefon: 3-49.

Kizárólag DIANA-sósborneszest használ:

A katona,

mert ettől izmos erő, acélossá lesz!

Kis és nagy,

mert hatása teljesen egyforma.

A szép nő,

mert idegességét megszünteti.

A beteg,

mert ez a legjobb háziser.

A szellemi munkás,

mert fejfájását azonnal csillapítja.

A nagymama,

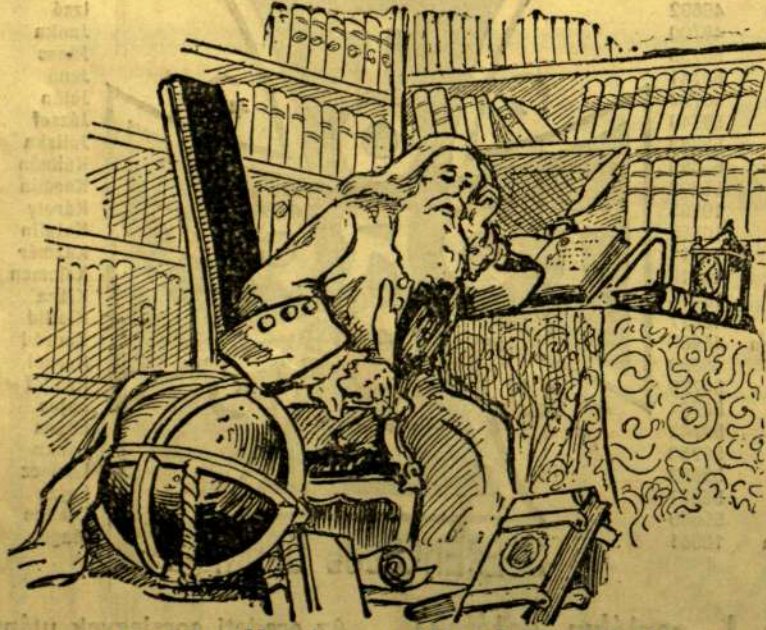
mert fölfrissíti az egész szervezetét.

Minden asszony

a hajápolásra.

A tudós,

mert tudja, hogy ifjuság, erő és egészség az izmokban rejlik.

Az aviatikus,

mert erősíti idegrendszerét.

Mindenütt kapható!

Diana kereskedelmi rt. eladási osztálya, Budapest, V., Nádor-utca 6.

VASÁRNAPI UJSÁG

52. SZ. 1915. (62. ÉVFOLYAM.)

SZERKESZTŐ
HOITSY PÁL.

BUDAPEST, DECEMBER 26.

Szerkesztőségi iroda: IV. Vármegye-utca 11.
Kiadóhivatal: IV. Egyetem-utca 4.

Egyes szám
ára 40 fillér.

Előfizetési
feltételek:

Egészévre — — 20 korona. A „Világkrónika”-val
Félévre — — 10 korona. negyedévenként 1 koronával
Negyedévre — — 5 korona. több.

Külföldi előfizetésekhöz a postailag meghatározott vitéldij is eszolandó.

